Dieva Būtības Izskaidrojums

Džefersonvila, Indiānas štats, ASV
1961. 25. aprīlis

1 Pateicos jums, brāli Karlson. Un sveicinu visus brāļus un māsas Jēzū Kristū. Tas... dažreiz man vienkārši negribas nākt augšā pēc tik brīnišķīgām liecībām, kādas es dzirdēju šajā rītā. Par to, kā cieš un kādās vajāšanās ir mūsu līdzpilsoņi, caur ko ir gājuši mūsu brālis un māsa no baptistiem; es pats arī pagātnē biju baptists, baptistu misionārs, un zinu, ko nozīmē, kad jūsu cilvēki... Ar mani bija tas pats. Mani atstūma pašu ļaudis, viņi domāja, ka labāk būtu mani aizsūtīt kaut kur prom, tāpēc, ka esmu "zaudējis prātu". Es ieraudzīju, un es jau parasti runāju tādā aplinkus ceļā: "Ja es esmu zaudējis prātu, tad lieciet mani mierā, jo patlaban es esmu daudz laimīgāks, nekā biju būdams pie pilna prāta". Jā, kungi. Paldies jums. Atļaujiet man... Lūk, pie tādas filozofijas es turējos.

2 Un es, protams, biju priecīgs par to laiku, ka viss beidzās tā. Vai arī, lūk, šis brālis no Kristus Baznīcas, kā mēs parasti saucam, vai Kempbelīti. Es atceros, viņi bija mūsu sapulču sīvi pretinieki, kad mēs vēl tikai sākām. Bet, jūs ziniet, tur viņu vidū viens bija vārdā Pāvils, uzvedās tāpat, un viņš kļuva par vienu no mūsējiem. Es domāju, ko viņi parasti meklē, tas ir-to dzīvi, kādu jūs dzīvojat. Jūs ziniet, ar ko ir jāsludina, labāk sludini ar savu dzīvi.

3 Kādreiz viens stiprs Dieva kalps, brīnišķīgs pilnā Evaņģēlija vīrs; es domāju, ka jūs visi viņu pazīstiet. Godājamais Bušs-Kliborns; viņš sludina Evaņģēliju septiņās dažādās valodās. Viņš ir tāds gudrinieks. Viņš vienkārši ir domas gigants. Reiz mēs gājām visi kopā-viņš, brālis Mors un es, un mēs kaut ko apspriedām. Taču man bija pretējs viedoklis, viņš tā palūkojās uz mani un teica: "Tu jau vienkārši nepazīsti Bībeli". Jūs ziniet, kā brālis Bušs to prot pateikt.

Es teicu: "Tas ir tiesa, brāli Buš, bet es ļoti labi pazīstu Autoru".

Un tā, es gribu... Jūs ziniet, nevis to, lai zinātu, ka Viņa Vārds ir Dzīvība, bet "zināt Viņu, Kurš ir Dzīvība". Tā tas ir. Saprotiet? Vai es zinu Viņa Vārdu; ka tikai es zinātu Viņu! Un tā, protams, ir Patiesība.

4 No rīta es paspiedu rokas šiem brīnišķīgajiem draugiem, kalpotājiem. Un kad sēdēju tur, tur bija šis... Es negribu, lai visi tagad kādam pievērstu uzmanību. Bet šis krāsainais brālis ienāca un nosēdās tur. Es sacīju savam sekretāram; "Lūk, īsts Kristietis".

Viņš tik stipri man atgādināja vecāko Smitu, kurš bija Dieva Draudzē Kristū, es tā uzskatu. Es tur pie viņiem daudz sludināju, un-un es joprojām redzu viņu savu acu priekšā. Viņš ir līdzīgs šim brālim, tikai viņam bija tādas sirmas ūsas.Es nācu iekšā pa aizmugures durvīm, un es nekad neaizmirsīšu to izteicienu, kuru mēdza sacīt šis padzīvojušais cilvēks: palūkojies-un visi svētie dzied. Un tur uz stūra dzīvoja maza meitenīte. Mana iemīļotā dziesma bija "Cildiniet Viņu". Viņi visi plaukšķināja, jūs ziniet, tā vasarsvētku draudzēs ir pieņemts, "Cildiniet Viņu". Viņi mīlēja mani un es mīlēju viņus. Bet, kad mēs gājām iekšā, viņš sēdēja, lūk, tur pie galda, lūk, tā turēja galvu un vienkārši lūkojās uz viņiem. Viņš sacīja: "Nāc iekšā, vecākais. Ņem nost cepuri, jūties kā mājās".

5 Un vēl arī, lūk, šis brālis; es tad uzzināju, ka viena no manām iemīļotajām evaņģēlisko dziesmu izpildītājām bija viņa sieva. Un es devu

mājienus, kā vien pratu, lai viņa ko nodziedātu. Viņa lūdza nenosaukt viņu, es zinu, ko tas nozīmē. Bet es taisos uzaicināt viņu personīgi, ja viņa var, iznākt un nodziedāt.
Labi, bet vai jūs nebūtu tā māsa, kura reiz no rīta Kristīgo Uzņēmēju sapulcē dziedāja "Ei, uz kuģa" ? [Māsa saka: "Jā, ser. Jā".-Red.] Es ceru, ka šajā nedēļā atbrauks mana sieva, es gribu, lai viņa jūs dzirdētu, tāpēc, ka es esmu tā salielījis. Ja nebūs šajā kasetē, tad mēs skaidrosimies. Es mīlu tādu labu dziedāšanu.

6 Kā es teicu, es nekad neesmu mācējis dziedāt. O-o, es esmu tālu no tā.
Bet es teicu: "Kad jūs nonāksiet Debesīs un dzīvosiet savā lielajā pilī, tur augšā, bet neliela kalna pakājē, mežos, tur būs maza būdiņa. Tā būs mana būdiņa. Reiz kādā rītā, kad jūs iziesiet pastaigāties uz lieveņa un izdzirdēsiet, ka kāds tur stāv un dzied: "O, žēlastība, izglābi no posta dzelmes Tu!" Jūs sacīsiet: "Slava Dievam! Vecais zēns brālis Branhams beidzot sācis dziedāt". Tas būšu es, ko jūs izdzirdēsiet mēģinām dziedāt".

7 Pie maniem kristiešu brāļiem un... manuprāt, viens brālis šajā rītā mūs iepazīstināja ar Budas kalpotāju. Sveicinu jūs, mans dārgais draugs. Man ar budistiem ir bijušas darīšanas, bet ne pārāk daudz; īpaši Kanādā, ķīniešu vidū, un es konstatēju, ka viņi ir laipni un patīkami.
Es atceros, kā viens budists no Budas tempļa atbrauca uz sapulci Vinipegā, viņš bija akls. Tāds neliela auguma, viņi ir patīkami cilvēki. Viņi, protams, tic, ka Dievs dziedina. Un kad lūdzu par viņu, viņš visu laiku atkārtoja, kā viņš mīl Dievu, un pēkšņi viņa acis atvērās... Tas bija tik brīnišķīgi! Tāpēc mēs-mēs novērtējam katru cilvēku un katru personību.

8 Man agrāk nebija tādas iespējas Čikāgā-mēģināt runāt... Es nebūtu mēģinājis teikt svētrunu, jo šeit sēž Dieva kalpi, kuri ir daudz spējīgāki sludinātāji nekā es. Pie tam jūs šeit esat ne tikai tāpēc, lai paklausītos svētrunu. Bet es domāju, ka šis ir lielisks laiks, lai tiktos ar Čikāgas un šī apgabala kalpotājiem, labāk iepazītos ar viņiem, un mēs labāk pazīsim viens otru.Un es, protams, esmu Dievam pateicīgs par šo iespēju. Tāpēc, ka es uz šo pilsētu esmu braucis daudzas reizes, to rīkoja viena draudze un rīkoja Kristīgie Biznesmeņi; tāpēc nebija iespējas uzstāties brāļu asociācijas priekšā.
Un bez tam, es domāju, ir daudz kā tāda, kas pavada šādu kalpošanu, visas šīs detaļas un sīkumi, kāpšana kalnup un lejup, ka dažreiz kāds var ļoti viegli izveidot maldīgu priekšstatu. Un es gribu vairākas minūtes veltīt tam, lai mēģinātu izskaidrot maniem brāļiem, cik es to spēšu.

9 Man nav tādu spēju un es nederu tam, lai tā izstāstītu, lai atstātu iespaidu uz izglītotu cilvēku. Man nav izglītības, man tās pietrūkst. Bet es... es mīlēju Kungu. Un Kungs man deva citu ceļu, kā iekarot dvēseles, tas ir ar Dievišķu dāvanu, kas var aizpildīt to, ko man nespēja dot mani vecāki, tas ir izglītību. No nabadzīgas ģimenes, desmit bērnu, slims tēvs, un man nebija iespējas iegūt izglītību. Taču piedzimšanas laikā kaut kas notika, manai mātei un tēvam bija pārdzīvojums ar Dievu. Jūs lasījāt par mani. Un ar to pašu es cenšos ienest savu daļu kopā ar jums, mani brāļi, lai vestu grēciniekus pie

Kristus. Bet tagad es...

10 Es neesmu māņticīgs. Taču pirms vērt vaļā Vārdu, es vienmēr mīlu mazliet parunāt ar Autoru. Aicinu atkal noliekt mūsu galvas lūgšanā. Mūsu dārgais Tēvs, Tu esi mūsu Dievs, un mēs tuvojamies Tev Labās Vēsts dēļ. Es stāvu šeit Tavu bērnu priekšā, Tavu mācītāju un šīs dārgās ticības brāļu priekšā. Kā dreb mana sirds, kad es dzirdu par šiem cilvēkiem, kuri ir cietuši Dieva Valstības dēļ, kurus nesaprata un nosūtīja uz psihiatriskajām slimnīcām. O, redzēt, kā Tu sauc Savus bērnus šajās pēdējās dienās! Tēvs, mēs patiesi ticam, ka mēs dzīvojam šīs zemes ceļa beigās. Kā sacīja pravietis: "Vakara laikā atspīdēs Gaisma". Un ticot, ka mēs šodien caur Tavu žēlastību varam būt par šīs varenās Evaņģēlija Gaismas sūtņiem, kuru Tu mums esi ļāvis nest līdz pasaules malai, līdz šīs atmodas beigām. Un es lūdzu, Tēvs, no savas sirds, lai Tava griba man atļautu izskaidrot maniem brāļiem manas dzīves aicinājumu un mērķi priekš Tevis, lai viņi varētu saprast. Dāvā mums to, lai mums būtu pilnīga mīlestība un saticība, un sadarbība ikvienā Labās Vēsts darbā. Jo mēs to lūdzam Jēzus Kristus Vārdā, Kurš piekodināja, lai mēs būtu vienoti, kā Viņš un Viņa Tēvs ir Viens. Ticot, ka "pēc tā visi cilvēki redzēs, ka jūs esat Mani mācekļi, ka jūs mīlat viens otru". Āmen.

11 Vienkārši... Un es ceru un ticu, ka es jūs ar to nenogurdināšu, mani brāļi un māsas. Bet es gribētu labāk izskaidrot, lai jums nebūtu jāklausās, ko sacīs kāds cits. Un es daudz reižu to esmu skaidrojis citās sapulcēs, bet šī ir mana pirmā tikšanās ar Čikāgas klausītājiem, un es gribu un pacentīšos, lai jūs mani patiešām labi iepazītu.

12 Šajā svētīgajā Evaņģēlijā, Apustuļu Darbu 26. nodaļā mēs lasām:

Tāpēc, ķēniņ Agripa, es šai debesu parādībai neturējos pretī.

(Latviešu Bībelē: "...neesmu bijis nepaklausīgs".-Tulk.)

To, protams, saka Pāvils. Bet mēs visi kā jau kalpotāji vēlamies atsaukties uz viņu, jo viņš... Mēs vienbalsīgi ticam, ka viņš bija apustulis Pagānu draudzei, ka Dievs viņu aicināja būt par liecinieku pagāniem. Un par viņa kalpošanu izveidojās strīdīgi viedokļi.

Bet, kad rodas kaut kas neparasts, parasti izveidojas strīdīgi viedokļi. Un es domāju, ka tas ir pareizi; tam ir jātiek izpētītam. Un es domāju, ka mācītāji dažreiz ir aizdomīgi pret to, ko viņi dzird, un es domāju, ka viņiem ir visas tiesības. Tāpēc, ka, cik es saprotu, vārda "draudzes gans" tulkojums nozīmē "gans". Un tāpēc viņš ir barotājs, vai arī gans, kuru ir iecēlis Svētais Gars pieskatīt to cilvēku grupu. Un viņam ir tiesības zināt, kāda veida barību saņem viņa avis un no kurienes tā atnāk. Es domāju, ka viņam uz to ir tiesības. Un ja gans, vai arī dažreiz cilvēki mēdz būt nedaudz aizdomīgi, lai tas nevienu neuztrauc. Pret cilvēku ar tādu pozīciju, kurš atstāj kaut ko zem jautājuma zīmes, var just tikai cieņu.

13 Pie tam, ja jūs īsti neziniet, vai esiet pareizi izlīdzinājušies, kā jūs varat staigāt ticībā? Ja jūs esiet ieņēmis galvā... Tas atgādina psiholoģiju; patiešām tā, taču

tur viss ir kārtībā. Ja tu tik tiešām no visas sirds domāsi, ka nekad nevarēsi piecelties no galda, tad tu, iespējams, arī nepiecelsies. Saprotiet? Tev vajag... Tas ir, lūk, tik vienkārši.
Tev ir jātic. Tev ir jābūt ticībai. Tev ir jābūt uzticībai. Bet kā jums var būt par kaut ko pārliecība, ja jūs pat neziniet, uz kurieni jūs ejiet? Kā es varu traukties pa ceļu galvu nodūris, kur agrāk nekad neesmu braucis, nezinot, kas gaida aiz nākošā pagrieziena? Jums ir jāredz, kurp jūs ejat, citādi jūs neprotat staigāt. Un tā ir jābūt ar katru. Bet pēc tam, kad tu vari redzēt, kad tev tas ir atklāts un tu zini, kurp tu dodies, tad tevi nekas nevar apturēt.

14 Un es domāju, ka tas ir tas, ko Pāvils mēģināja izskaidrot Agripam. Ko viņš-viņš viņiem sacīja: "Kādreiz es biju viens no jums".
Un es iedomājos, iespējams, šis baptistu brālis būtu varējis šodien aiziet uz to baptistu draudzi ar savu sievu, un tā būtu viņu liecība-"Es kādreiz biju viens no jums".
Vai arī, lūk, šis brālis no Kristus Baznīcas, jeb no Kempbelītiem, varētu aiziet pie saviem cilvēkiem. Es domāju, ka ir labāks nosaukums: Kristus Mācekļi-kā viņi sauc, bet pēc būtības tas ir Aleksandra Kempbela mācības dēļ. Un bez tam, jūs ziniet, Kristus Baznīca atkāpās mūzikas dēļ. Pareizi? Un ja viņš būtu atgriezies pie viņiem, tad sacītu: "Kādreiz es biju viens no jums".

15 Un Pāvils atnāk atpakaļ pie ķēniņa Agripas un Fēsta un saka: "Es biju viens no jums. Es biju farizeju farizejs". Viņš uzauga pie Gamaliēla, lielā skolotāja, kājām, un viņš zināja visus noteikumus un likumus, un visu, kam viņi ticēja un kam viņi neticēja. Un teica: "Es vajāju Dieva Draudzi pat līdz nāvei". Redziet? Viņš teica: "Tāpēc arī par mani ir strīdīgi uzskati, ka es biju vajātājs".
Un es vienmēr domāju, ka Stefana nāvei vajadzēja aizsniegt Pāvilu, jo viņš redzēja to brīnišķo mirdzumu Stefana sejā. Kad viņš palūkojās uz augšu, kad viņu nomētāja ar akmeņiem, un sacīja: "Es redzu Jēzu stāvam pie Dieva labās rokas". Jūs ziniet, var nogalināt vēstnesi, bet nevar nogalināt viņa vēstījumu. Tā ir Patiesība. Un kaut gan Stefans aizgāja pie Jēzus, viņa vēstījums saglabājās, tāpēc, ka Pāvils turpināja stāstīt par to, un ka viņš bija "mazākais" no viņiem, un nebija cienīgs kļūt par aicināto, jo viņš bija liecinieks un deva savu piekrišanu šī dievbijīgā nogalināšanai.

16 Un tāpēc Pāvils kā cilvēks, kurš stājas ļaužu priekšā, Pāvils rāda savu pagātnes pieredzi, no sākuma līdz tam, par ko viņš ir kļuvis; un pēc tam ievieto un pamato to ar Rakstiem, lai parādītu, ka tas, ko viņš ir sācis darīt, ir pēc Rakstiem. Kaut arī tas bija pretstatā viņu ticībai, tomēr viņš viņiem parādīja, ka tie ir Raksti.
Tāpēc, es domāju, ka mēs... Kā es bieži saku brāļiem, kuri bija šajās sapulcēs, ka, ja atklāsies, ka es vai kāds cits brālis runā kaut ko, kā nav Rakstos, tad, es domāju, būs pareizi, ja mēs viens otram pateiksim: "Bībelē nekā tāda nav". Varbūt tu to citādi izskaidro, bet ja tas ir Rakstos, tad viss ir labi.

17 Un tā, Pāvils deva savu izskaidrojumu tam, ko sacīja pravietis, ko

sacīja Mozus, kam bija jānotiek. Un viņš satika Jēzu uz ceļa, vīzijā. Un šis Jēzus sauca viņu.

Jūdu saprašanai tas nebija par grūtu, kad viņš teica: "Ļoti cienījamais Fēst,-un tā tālāk,-vai tad jums tas liekas dīvaini, ka Dievs augšāmceļ mirušos?" Ko? "Jo, ja jūs no Rakstiem ziniet, kas bija Dievs tad, tad jums jāzina, ka Viņš spēj mirušos augšāmcelt".

Un pēc tam viņš padalījās ar viņiem tajā pieredzē, izstāstīja to pārdzīvojumu, to, kas notika pa ceļam uz Damasku, lai viņi uzzinātu, ka šis Jēzus, par Kuru sludinot, viņš viņiem bija sagādājis tik daudz uztraukumu, bija tas pats Dievs, kuram viņi visu laiku ir kalpojuši. Tāpēc, ka Viņš bija ar viņiem tuksnesī, Viņš viņus veda, būdams par to Gaismu, Uguni, Uguns Stabu, kurš viņus veda. Un Viņš parādījās Pāvilam tādā pašā veidā, atkal Gaismā, kura viņu padarīja aklu. Un viņš vaicāja: "Kas Tu esi, Kungs?"

Un Viņš teica: "Es esmu Jēzus, Kuru tu vajā. Grūti tev nākas pret dzenuli spārdīt".

18 Un viņš mēģināja viņiem izskaidrot, kas tas bija, un-un viņš mēģināja iemācīt viņiem to, ko viņš rādīja cilvēkiem, tas ir to, ka "Jēzus Kristus bija Mesija un, ka Viņš nomira un Dievs Viņu augšāmcēla". Un tas bija saskaņā ar Rakstiem. "Un, ka tagad Viņš ir aizgājis pie Dieva Tēva", un, ka viņš ir Viņa augšāmcelšanās liecinieks.Un šīs zīmes un brīnumi, kas cilvēkiem likās dīvaini, nebija nekas jauns priekš īsta ticīgā, kurš tic Rakstiem, tāpēc, ka Bībele stāstīja par to.

19 Atskatieties un palūkojieties uz praviešiem, kas ir teikts pravietojumos par Mesijas atnākšanu un par to, ko Viņš darīs. "Klibais sāks lēkāt kā briedis", Pravieša Jesajas Grāmatā, 35. nodaļā un citās Rakstu vietās, uz kurām viņš atsaucās. Mums šeit nav uzrakstīts, bet iespējams, ka viņš atsaucās uz tām savā īsajā runā ķēniņu priekšā; jo iespējams, ka viņi nebija tik pacietīgi ar viņu, kā jūs ar mani. Tad viņš-viņš skaidroja to, centās viņiem pastāstīt, ka tas pats Dievs, Kuram kalpoja viņi...

Un atkal jau, viņš sacīja: "Tādā veidā, kā to sauc par ķecerību ", tas ir "ārprātu", redziet. "Kā viņi to sauc par ķecerību, tādā veidā es pielūdzu Dievu, kuru pielūdzat arī jūs". Redziet-"Tādā veidā, kā to sauc par ķecerību".

Es esmu pārliecināts, ka šodien, ja mēs uzceltos tajās iepriekšējās draudzēs, kurām mēs piederējām, tādās kā Prezbiteriešu, Katoļu, Baptistu un citās, mēs varētu dot tādu pašu liecību tiem cilvēkiem, kuri saka, ka viņi gribētu kā jau ar brāli-ievietot viņu psihiatriskajā palātā vai kaut ko tamlīdzīgu: "Kā viņi sauc to par ķecerību, tādā veidā es pielūdzu mūsu tēvu Dievu".

20 Cik spēcīga liecība tika dota Agripam, ka sarunas vidū Agripa izsaucās: "Pāvil, Saul, tu mani gandrīz pārliecini kļūt par kristieti!" Redziet, viņš tik skaidri parādīja Rakstus, kaut gan tas bija pretrunā ar viņa paša sinagogu. Taču Rakstu vietas bija tik skaidras, ka tas sacīja: "Tu mani gandrīz pārliecini kļūt par tādu pašu kā tu".

Pāvils teica: "Es patiešām vēlētos, ka tu kļūtu, tikai, protams, bez šīm

važām, kurās es esmu," bet kļūt par tādu pašu ticīgo, kāds bija Pāvils. Citiem vārdiem, ja es... "Es lūgtu Dievu, lai jūs ieraudzītu šo atklāsmi, tā kā es viņu redzu". "Es vēlos, lai tu kļūtu".

Uz ko Fēsts, es domāju, viņam atteica, ka viņš ir "pārāk daudz mācījies un sajucis prātā". Taču viņš viņam darīja zināmu, ka tas-ka tas tā nav; ka viņš zināja, uz ko viņš stāv.

21 Lūk, ko es teiktu šajā rītā, mani brāļi. Es patiešām vēlos, lai man izdotos... Nevis lai dotu kādu mājienu uz Pāvila dzīvi, bet vienkārši, lai ieliktu pamatu sarunai. Tāpēc, ka šajā rītā varbūt runās vēl daudzi, taču es priecājos par iespēju to pateikt. Es vēlētos, lai visas šīs dažādās draudzes, no kurām jūs esiet atnākuši, kā es dzirdēju,-Bēteles Templis, Neatkarīgā, Dieva Asamblejas un dažādas citas... Es vēlētos, lai jūs visā pilnībā spētu ieraudzīt to, ko redzu es. Lai spētu... es vēlētos, lai jūs spētu ieraudzīt to vīziju, ko redzu es, tad jums būtu daudz skaidrāka šīs kalpošanas izpratne.

22 Kad es atstāju Baptistu draudzi, lai pārietu vasarsvētkos; bet d-rs Rojs Deviss, kurš mani bija nozīmējis uz Baptistu Misionāru draudzi, sacīja man, ka tie bija nakts murgi, kad vīzijā atnāca Kungs un ar mani runāja. Bet jūs jau ziniet, kā toreiz bija ar dziedināšanām, tās bija uz iznīkšanas robežas.

Un es neko nezināju par vasarsvētku draudzēm. Es biju dzirdējis, ka tie ir "svētie lēkšotāji", kuri it kā krita gar zemi siekalām šķīstot, kā traki suņi, un pēc tam viņus atvēsināja, lai atgrieztu pie dzīvības, un tamlīdzīgi. Tas ir viss, ko biju dzirdējis par vasarsvētku draudzēm.

Viņš sacīja: "Kurš tevī klausīsies?"

Es teicu: "Ja Dievs mani sūta, tad kaut kur ir kāds, pie kura Dievs mani sūta". Tā ir. Vai ne? Es teicu: "D-r Devis,-es sacīju,-Viņš bija tik reāls; es stāvēju un skatījos uz Viņu". Viņi man sacīja, ka šīs vīzijas...

23 Es stipri ticu tam, ka dāvanas un aicinājums ir neatņemami. Es tam ticu. Tu piedzimsti, un tu nevari būt ne par vienu citu, kā tikai pats par sevi. Un ja tu mēģini iztēloties no sevis to, kas tu neesi, tu vienkārši uzņemies liekuļa lomu. Lai Dievs ļauj man nomirt, iekams es kļūstu par liekuli. Lai es esmu tas, kas es esmu, un lai tas ir skaidri un atklāti. Un tad lai ir tādā veidā, un tad katrs zinās. Tad jūs patiešām ziniet.

Un, lūk, kā jūs zināt, es neesmu saņēmis ļoti augstu izglītību, kā jau teicu. Tāpēc manā... teoloģijā es esmu pats nabadzīgākais. Es domāju, ka jūs to ziniet. Bet kā sludinātājs-es ar grūtībām sevi nosauktu par tādu, tāpēc, ka nebiju saņēmis izglītību un nezināju pareizos vārdus un tā tālāk. Bet tas mazumiņš, kas man ir... mana izziņas sapratne, Viņa žēlastībā, Kunga Jēzus, es visur cenšos tajā padalīties ar saviem brāļiem, padalīties ar to.

24 Un kad es atstāju Baptistu draudzi, tā bija vienīgā, kurā es biju iekļauts, tas ir, biju nozīmēts. 1933. gadā es tiku nozīmēts uz Baptistu Misionāru draudzi Džefersonvilā, Indiānas štatā. Tas... viņa ir Baptistu Ziemeļu Konvencijas locekle. Tad mēs, tajā laikā... kad es biju atrauts un vienkārši...

Redziet, baptistu draudze-tā ir suverēna draudze. Mēs-mēs visi zinām,

ka, ka... Tu vari sludināt visu, ko gribi, ja tava sapulce to atbalsta. Viņi vienkārši... Tu vari sludināt visu, ko vien vēlies.

Un man tas patīk, tāpēc, ka, es domāju, ka tas ir kā apustuļiem. Tāpēc, ka galva, augstākā kārtība draudzē-tas ir draudzes gans, mēs to saprotam, mācītājs. Un, ja... kāds tur bīskaps vai vēl kāds purinās laukā no mācītāja atklāsmi, tad kā gan Dievs varēs strādāt viņa draudzē? Redziet, nesanāks. Un tā, arī es...

25 Kad es izgāju no turienes, es satiku pirmo grupu, kur notika mazās Betijas Dogertijas dziedināšana, San-Luisā, Misūrijas štatā. Tā bija Apvienotā Vasarsvētku draudze, vai arī Jēzus Vārdā nosauktā Vasarsvētku draudze, pie kuras piederēja šis mācītājs, un viņa mazā meitiņa tika dziedināta. Atklāti runājot, es nodomāju, lūk, kas viņu padarīja par Vasarsvētku draudzes locekli-ka viņi nosauca sevi "Tikai Jēzus". Es nodomāju, ka tas viņus padarīja par Vasarsvētku draudzi, tāpēc, ka viņi tieši tā sevi sauca, un ar to viņi atšķīrās. Lūk, no turienes es devos pie...

Labs cilvēks; San-Luisā bija spēcīgs dievkalpojums, tur radās šī fotogrāfija. Mums bija Kila auditorija; un pirmajos divos vakaros tur sanāca kopā četrpadsmit tūkstoši, un mēs pat nevarējām... durvīm apkārt bija policija, lai viņus noturētu.

26 Pēc tam no turienes-pie Ričarda Rīda, Svētīgo Bībeles Laiku Saiešanas teltī, Jonsboro, tā bija tā pati organizācija. Un no turienes-pie d-ra Dž. H. Brauna, tā pati organizācija, Viktora ielā, 505, Litl Rokā, Arkanzasas štatā. Un no turienes-uz Rietumu piekrasti.

Un tad, kad es nokļuvu Rietumu piekrastē, es apdedzinājos. Toreiz es atklāju, ka vasarsvētku draudzes locekļu vidū, viņu organizācijās ir tik pat daudz šķelšanos, cik arī starp baptistiem. Viņi bija-viņi bija tik dažādi, tur bija tik daudz nevienprātības. Tur bija Dieva Asamblejas, un Dieva Draudze, un vēl kaut kas, un vēl kaut kas, un vēl kaut kas, un-un domstarpības. Un viņi sašķēlās un novilka robežlīnijas. Un visi pārējie brāļi sāka nākt pie manis un teikt: "Nu kā tad! Tu esi 'Jēzietis', tu esi ar šo grupu".

Es teicu: "Nē, es sevi tā nesaucu". Viņš teica: "Kāpēc, tu taču ar viņiem biedrojies?" Es sacīju: "Nu jā, bet es no tā nemainos". Un es sacīju: "Es-es-es vienkārši... Viņi taču ir brāļi".

Bet viņš saka: "Nu ja! Viņi taču ir... Viņi taču nav nekas cits, kā gaiļi uz laktas, tieši kā tādi... Kā tad..."

Es teicu: "Lūdzu piedošanu, Es esmu tur saticis īstus, godprātīgus cilvēkus. Un tie ir Dieva cilvēki". Un es sacīju: "Es pilnīgi noteikti neteikšu par viņiem nekā slikta, tāpēc, ka viņi tādi nav".

27 Jā, tad es centos cik vien iespējams turēties malā, neizsakoties par kaut ko. Lūk, es sāku pētīt, kādi tad bija viņu priekšstati, un kur sākās viņu šķelšanās, kāda iemesla dēļ viņi sašķēlās. Un es konstatēju, ka bija divas lielas grupas, viena no tām saucās "Tikai Jēzus", bet otra saucās "Dieva Asamblejas". Un viņi izgāja ārā, vai arī atdalījās, ūdens kristību jautājuma dēļ; vieni izmantoja "Tēvu, Dēlu, Svēto Garu", bet otri izmantoja "Jēzus" Vārdu.

Jā, es paskatījos, abās pusēs bija spēcīgi vīri, Dieva kalpi. Un es nodomāju: "Ak, Dievs, ja vien es spētu ieraudzīt to, kā viņi visi izķepurosies un vienkārši ies tālāk un būs... bet nevis tikai vilkt savas līnijas un teikt: "Mēs nebiedrosimies viens ar otru"." Bet es atklāju, ka viņu starpā ir ielavījies ļaunais gars un ienesis niknumu un naidu, ar visām šīm savstarpējām domstarpībām. Es nodomāju, tas ir tieši tas, ko vēlas velns. Tas ir tas, ko viņš grib. Kamēr jūsu šautenes ir nomērķētas citam pret citu, viņam nav vajadzības kauties. Un es...

Un, lūk, beidzot pienāca atrisinājums. Un šis atrisinājums notika Sietlā, Vašingtonas štatā, apmēram 1946. gadā.

28 Reiz kādā rītā mani atveda uz hoteļa vestibilu, uz kādu tādu vietu, uz brokastīm ar dažiem kalpotājiem. Un man nācās runāt ar diviem galvenajiem.

Viens no viņiem bija Doktors Ness. Es domāju, ka jūs, brāļi no Dieva Asamblejām, viņu atceraties. Viņš atbildēja par ziemeļu-rietumu teritoriju; spēcīgs vīrs, gudrs, augsti izglītots. Viņš pārstāvēja Dieva Asamblejas.

Pēc tam Doktors Sizms no Apvienotās Vasarsvētku draudzes. Es domāju, ka jūs, brāļi no Apvienotās Vasarsvētku draudzes, atceraties viņu. Viņš arī bija iecelts pār ziemeļu-rietumu teritoriju un tiem apgabaliem.

Un tā, šie divi cilvēki satikās. Un mani atveda pie viņiem, jo stūri bija kļuvuši ļoti asi un es tiem visur uzdūros. un es nodomāju: "Ko lai es daru? Ko es varētu izdarīt?"

29 Un, lūk, viņi sacīja: "Labi, tev ir jāpieņem vai nu vienu vai otru pusi. Ja tu taisies sekot "Jēzus Vārdam", tad tev ir jābūt "Jēzus Vārdā". Bet, ja tu gribi iet kopā ar Dieva Asamblejām, tad tev ir jāatstāj tos, kas ir no "Jēzus Vārda" un jābūt ar Dieva Asamblejām un tā tālāk". Nonāca līdz tam, ka man bija jāparāda kāda šķira.

Tajā rītā pirms atnākšanas es ilgi lūdzu Dievu. Es teicu: "Ak, Dievs, palīdzi man! Jo, lūk, ir divi spēcīgi vīri; un tur ir tūkstošiem Tavu kalpu. Un Tu esi sūtījis mani šurp ar kalpošanu. Un arī viņi abi ir Tavi kalpi. Vai lai es atmetu to savu nelielo ietekmi uz vienu no šīm organizācijām, kad tā cīnās ar otru?" Redziet? "Es-es vienkārši nejūtu, ka tāda rīcība būtu pareiza. Es nedomāju, ka Kristus griba ir tāda, lai es to izdarītu". Un es sacīju: "Ak, Dievs, palīdzi man un ļauj man kaut ko izdarīt, vai arī ļauj man kaut ko pateikt". Man nebija nekā. Man vienkārši tajā rītā bija tur jābūt, vienkārši Kungam Jēzum un man.

30 Jā, izcēlās liels strīds. "Ko tu taisies darīt? Kādu-kādu-kādu lēmumu tu taisies pieņemt?"

Es teicu: "Es jau esmu pieņēmis savu lēmumu. Mans lēmums ir tāds, ka es stāvēšu starp jums un nepievienošos nekādai organizācijai; un, apskāvis jūs abus teikšu: "Mēs esam brāļi". Saprotiet, mēs esam brāļi." Un es sacīju: "Es centos izlasīt visas grāmatas, cik vien spēju, kā tas radās, ka tika nosaukts par 'jaunu pamatojumu', un kā viņi sašķēlās, un kādu ceļu tas aizgāja". Es teicu: "Šajos strīdos jūsu starpā",-es teicu,-"tas ir tas pats, kas izpostīja

vasarsvētku kustību tajās dienās... pēc Vasarsvētku dienas. Viņi sāka strīdēties viens ar otru". Es teicu: "Tas pats sašķeļ atkal".
Es jautāju: "Brāļi, vai ir iespējams, ka kaut vai kas vēl būtu starp jums? Vai jūs kaut vai iekš kaut kā vēl varat būt vienprātīgi?"
Jā, uz to viņiem nebija ko atbildēt, tāpēc, ka tas bija ļoti stingri. Jūs ziniet, kā tas bija apmēram piecpadsmit-divdesmit gadus atpakaļ, jo viena grupa tika stumta ārā no otras un bija daudz nesaskaņu.

31 Un tā, es sacīju: "Lūk tā, brāļi, lūk, ko es taisos darīt. Es taisos... Dievs nav mani sūtījis kristīt, katrā gadījumā. Viņš ir mani sūtījis lūgt par Viņa slimajiem bērniem". Es teicu: "Un tā, es lūgšu par slimajiem Dieva bērniem, bet jūs, kalpotāji, kristīsiet".
Es sacīju: "Tagad es gribu kaut ko pajautāt, vienkārši, lai jūs saprastu".
Es teicu: "Brāli Ness, vai jūs ticat, ka cilvēki no 'Jēzus Vārda' ir saņēmuši Svēto Garu, ja jau viņi runā mēlēs un dara to pašu, ko darāt jūs Dieva Asamblejās?" Viņš teica: "Protams".
Es teicu: "Brāli Sizm, vai jūs ticat, ka viņiem Dieva Asamblejās ir Svētais Gars, kad viņi runā mēlēs un dara to pašu, ko darāt jūs, kad esat kristīti ar Svēto Garu?"
Viņš teica: "Protams ticu."
Es sacīju: "Redziet, Bībele saka: 'Dievs dod Svēto Garu tiem, kas ir Viņam paklausīgi'. Tad, kurš ir bijis Viņam paklausīgs? Kurš ir bijis Viņam paklausīgs? Kurš no jums ir bijis Viņam paklausīgs? Bet Viņš ir devis Svēto Garu jums abiem, redziet".
Es vaicāju: "Brāli Sizm, vai jūs varat teikt, ka brālis Ness nav saņēmis Svēto Garu?"
Viņš teica: "Nē".
Es vaicāju: "Vai jūs varat sacīt, ka brālis Sizms nav saņēmis Svēto Garu?"
"Nē". Redziet? Viņi abi ticēja, ka katram no viņiem ir Svētais Gars. Jūs redziet, tas ir vienkārši bezjēdzīgi.

32 Bet nedaudz vēlāk es dzirdēju,
ka...
Es atgriezīšos pie tā pēc mirkļa.
Lūk, somu brāļi, pēc tam, kad aizbraucu no Somijas; es domāju, ka Dievs mums tur deva spēcīgas sapulces. Tur tika augšāmcelts mazs miris puisēns un vēl daudz kas cits. Es Stokholmā, Zviedrijā satikos ar Leviju Petrusu no Filadelfijas draudzes, viņš ir spēcīgs Dieva vīrs, un Filadelfijas draudze. Brālis Gordons Lindsejs, kurš bija...es domāju. Es nedomāju, ka viņš patlaban pieder, bet viņš piederēja Dieva Asamblejām.
Dieva Asamblejas-tās ir viens no maniem vislielākajiem starptautiskajiem sponsoriem. Un arī "Forskvērs", kas atdalījās no Dieva Asamblejām,-tas ir viens no maniem lielajiem sponsoriem. Un Vieninieki (Vienai-Jēzus Personai ticošie,-Tulk.), starptautiskā mērogā,-tas ir viens no maniem lielajiem sponsoriem. Redziet? Un es vienkārši ieņēmu tādu pozīciju,

izvairoties no asiem stūriem; nolēmu, ka nenostāšos nevienā pusē šajā juceklī. Līdz tam brīdim, kamēr mēs neieraudzīsim, ka esam brāļi, un sanāksim kopā, un tad mēs visi ieraudzīsim to beigu punktu, uz kuru mēs ejam, mūsu pamudinājumus un mērķi.

33 Bet jums-jums vispirms ir jāpārbauda, kādi ir jūsu pamudinājumi un mērķis. Sākumā uzzināt, kāda ir Dieva griba; bet pēc tam atrast jūsu mērķi; bet pēc tam pārbaudīt jūsu pamudinājumus, pavērot, vai tie ir pareizi vai nav. Tā kā Jēzus sacīja Marka 11:23 : "Ja kas šim kalnam sacīs: 'celies' un nešaubīsies savā sirdī". Bet, kamēr tavā sirdī būs šaubas, vai tā ir Dieva griba vai nav, vai arī tavi pamudinājumi vai mērķis nebūs pareizi, kā gan tas izkustēsies? Taču, kad tu zini, ka tavi pamudinājumi ir pareizi un ka tā ir Dieva griba, un arī tavs mērķis ir pareizs, tad tam ir jāizkustas. Tas arī viss, vai arī Dievs kaut ko nav pateicis tā.

Tieši šī iemesla dēļ, kad es draudzēs kāpju uz platformas, neviens nekad nav pat dzirdējis, ka es no kanceles pieminētu visas šīs apspriežamās lietas. Es tās lieku mierā. Tas jums ir jāizlemj pašiem. Saprotiet? Es šeit esmu tamdēļ, lai ar Dievišķo dāvanu palīdzētu jums iemantot dvēseles Kristum. Nav kaut kādas atšķirības... Veiciet savas kristības. Taču, kad nonāk...

34 Jo mani ir dēvējuši dažādi. Es nezinu, kā tikai mani nav dēvējuši-no "Dieva Dēla iemiesojuma" līdz "sātanam". Tiešām, visvisādi. Taču ar visu to es esmu jūsu brālis, Dieva Valstības līdzpilsonis; strādājošs kopā ar visiem jums šai Valstībai. Tā ir patiesība.

35 Ja jūs piekrītat un domājat, ka mums ir pietiekami daudz laika, tad es jums pastāstītu, kā mēs to apspriedām. Kā jūs domājat, brāļi, pāris minūtes? [Kalpotāji saka: "Protams, turpiniet".-Red.] Kā brālis Ness un tie... Labi. Varbūt tas jums nedaudz palīdzēs. Tas jums palīdzēs saprast.

Es šeit esmu pierakstījis šo to no tā, ko atcerējos. Un paņēmu līdzi. Un viņi man vaicāja par "trīsvienību", vai es ticu, ka Dievs ir "trīsvienīgs"?

36 Brāļi, es ceru, ka izskatot to cauri, mēs joprojām paliksim brāļi, tāpat kā līdz šim. Bet es jūtu, ka esmu jums parādā, tāpēc, ka jūsu cilvēki nāk uz manām sapulcēm un es, protams, nevēlētos, lai kāds no viņiem justos pievilts. Un es vienmēr esmu teicis cilvēkiem, kuri raksta zīmītes ar jautājumiem, kas neattiecas uz manis sludināto tēmu... Lūk, šeit ir klāt mans sekretārs un citi. Ja man jautā: "Bet kā ir attiecībā uz to, vai attiecībā uz šo?" Es saku: "Pavaicājiet savam mācītājam. Jo, ja viņš jūs ir atvedis līdz tai vietai, kur jūs saņēmāt Svēto Garu, tad aizvedīs arī tālāk. Vaicājiet savam mācītājam". Tāpēc, ka šādi sīkumi rada sajukumu, un tādēļ es no tā turos nomaļus.

37 Un, lūk, par mani runāja, ka es cīnoties ar organizācijām. Nē, tas tā nav. Es domāju, ka organizācijas-tas ir brīnišķīgi, taču, kad jūsu organizācijas sistēma sāk trūdēt, lūk, pret ko esmu es. Saprotiet? Nav svarīgi, vai tie ir 'vieninieki', vai-vai 'trīsvienībnieki', vai kas tie arī nebūtu, sistēma; kad nonāk līdz tam, jūs ziniet... un saka: "Mēs esam Dieva Asamblejas".

"Bet kas ir tie tur-ceļa otrā pusē?" 93 "O, tie ir mūsu brāļi. Viņi-viņi saucas

Apvienotā Vasarsvētku
draudze".
"Aha, bet kas ir tie, lūk, tur?"
"O, tie ir brāļi no Forskvēra. O, mēs esam ļoti labi brāļi. Mums ar viņiem ir brīnišķīgas attiecības".
"Ā-ā, jūs visi vienādi ticat?"
"O, jā, ticam".
"Labi, bet kāpēc tad tādā veidā?"
"Nu, šie brāļi kristī tā. Bet šie-kristī šādā veidā, ar seju prom no sevis. Bet šie kristī..."

38 Kā tur, Dienvidāfrikā, mēs saskārāmies. Viņi man vaicāja. Vienā grupā kristī trīs reizes ar seju uz priekšu, bet otrā kristī trīs reizes ar seju atpakaļ. Un viņi sacīja... Es jautāju: "Kur jūs to esat ņēmuši?"
Viens sacīja: "Kad Viņš nomira, Bībele saka, ka Viņš nolieca galvu uz priekšu",-un piebilda,-"tāpēc mums viņi ir jānoliec uz priekšu".
Es izvaicāju otru grupu: "Labi, bet kā ir ar jums?"
Teica: "Vai tad jūs esiet kādreiz apglabājuši cilvēku ar seju uz leju?"
Un jūs ziniet ko? Viņi sašķēlās un izveidoja divas grupas, divas organizācijas. Apžēlojieties, mani brāļi! Tas ir tieši tas, ko grib velns. Tieši to viņš vēlas. Jā. Saprotiet to...

39 Saprotiet, tas nav tā, ka no vienas puses ir Apustuļu Ticības Misija, bet no otras-bet no otras-Vasarsvētku Asamblejas. Tas nav tā. Abās grupās ir brīnišķīgi cilvēki, tāpat kā šeit. Bet, jūs saprotiet, tā ir sistēma.
Tas ir tāpat kā ar katoļiem, kā es bieži esmu teicis. Ja viņš ir katolis, bet viņa glābšana atkarīga no Kristus, viņš ir glābts. Protams, tā ir patiesība. Ja viņš ir atkarīgs no baznīcas, tad viņš ir pazudis. Un jebkurš no jums, brāļi no vasarsvētku draudzēm, zina, ja mēs gaidām no Vasarsvētku draudzes, ka viņa mūs izglābs, tad mēs esam "visnožēlojamākie no cilvēkiem", tiešām, tāpēc, ka mēs esam pazuduši. Tieši tā.
Bet, ja mēs raugāmies uz Jēzu Kristu, tad mēs esam glābti, "caur tavu ticību" (kas tas ir?)-pabeigta darbība. Bet visas šīs sīkās slīpēšanas un atšķirības, kāda 'birka'-tam nav lielas nozīmes.

40 Tad nu, lūk, es sacīju brālim Sizmam... un brālim Nessam: "Es atbildēšu uz jūsu jautājumu",-es teicu,-"es nenostājos nevienā pusē, mani brāļi. Un es zinu, ka, kamēr jūs strīdaties, taisnība nav nevienam. Tāpēc, ka labāk ir kļūdīties doktrīnā, bet būt ar pareizu sirdi, nekā būt ar pareizu doktrīnu, bet nepareizu sirdi". Es teicu: "Tāds ir jūsu sirds stāvoklis".
Un es to sāku praktizēt, lai to zinātu; ka, ja cilvēks, nav svarīgi, ko viņš dara un cik stipri atšķiras, un ko viņš saka par mani, ja savā sirdī, ne aiz pienākuma izjūtas, bet savā sirdī es nespēju šo cilvēku mīlēt tā, kā es mīlu kādu citu, tad es zinu, ka ar mani kaut kas nav kārtībā. Patiesi, jo nav svarīgi, ko viņš...

41 Pavisam nesen viens brālītis no Kristus Draudzes, viņš uznāca tur, un viņš sacīja: "Tas ir velns". Viņš teica: "Viņš runā kā Svētais Gars". Viņš

sacīja: "Nekā tāda nav. Tikai divpadsmit apustuļi saņēma Svēto Garu. Un Dievišķā dziedināšana bija dota tikai šiem divpadsmit apustuļiem". Un tā turpināja gandrīz pusstundu.

Un es teicu: "Vienu mirklīti, brāli. Es domāju, ka tev ir jādod man iespēju To aizstāvēt". Es teicu: "Tu teici, ka tu runāji to, ko runā Bībele, un klusēji tur, kur Bībele klusē".

Viņš teica: "Jā".

Es sacīju: "Un tā, tu teici, ka tikai divpadsmit apustuļi ir saņēmuši Svēto Garu. Bībele saka: "Augšistabā bija simt divdesmit cilvēku un viņu vidū sievietes, kad nonāca Svētais Gars". Un tu man gribi teikt, ka Pāvilam nebija Svētā Gara? Bet viņš To saņēma labu laiku pēc tam. Un tu teici, ka dziedināšanas dāvana bija dota tikai divpadsmit apustuļiem. Bet Stefans ieradās dažas dienas vēlāk, un viņš nebija viens no tiem divpadsmit. Viņš pat nebija sludinātājs. Viņš bija diakons, un devās uz Samariju un dzina ārā ļaunos garus". Es sacīju: "O, brāli!" Uzreiz iestājās pilnīgs klusums, viņam nācās samierināties.

Kad tas beidzās, es sacīju: "Es piedodu tev to, ka tu mani sauci par velnu, jo es zinu, ka tu to negribēji".

Un pēc tam, kad viņš bija pabeidzis, viņš pienāca. Viņš teica: "Es varu teikt tikai vienu. Jums ir Kristus Gars".

Es teicu: "Jā, brāli, tad kam es īsti piederu, velnam vai Kristum?"

42 Bet es jums pateikšu, redziet, tāpēc, ka šis cilvēks varēja sacīt, ka es viņu mīlu; nav svarīgi, ka viņš nepiekrita, stipri nepiekrita un pātagoja. Viņš... Es esmu mednieks, un visu mūžu ar meža zvēriem. Un cilvēki runāja: "Kā..." Tajā reizē, kad man ar nazi nācās nogalināt to lāci. Vaicāja: "Kā, vai tad tu nenobijies no viņa?"

Es teicu: "Nē. Ja es būtu nobijies no viņa, viņš nogalinātu mani". 114 Bet tu nevari viņus apmuļķot. Viņi zina, vai tu no viņiem baidies vai ne. Ja tu nobīsies no zirga, tad redzēsi, ko šis zirgs izdarīs, viņš samīdīs tevi. Tāpēc, ja tu baidies... Tu nevari vienkārši paņemt uz grauda. Tev tas patiešām ir jāpieprot.

43 Un tāpat ir ar sātanu.

Un tāpat ir cilvēku starpā. Tev ir jāmīl cilvēkus. Tu nevari vienkārši izlikties. Tam ir jābūt tevī, vai arī kaut kur sāks lobīties 'krāsa'. Tā tas ir. Tev patiešām ir jāmīl cilvēkus, un viņi zina, ka tu viņus mīli. Tajā kaut kas ir.

Un, lūk, šis cilvēks vairākas dienas atpakaļ piezvanīja manai sievai un jautāja: "Vai brālis Branhams ir?"

Viņa teica: "Nē".

Viņš teica: "Man ir jāpasaka, lūk, kas. Es nebiju vienisprātis ar viņu teoloģijas jautājumos, bet es saku, ka viņš ir Kristus kalps".

Un pēc tam, pirms manas aizbraukšanas, viņš man atsūtīja vēstuli, rakstīja: "Es atbraukšu, tiklīdz jūs atgriezīsities. Es gribu saņemt šo Svētā Gara kristību, par kuru jūs runājāt".

44 Tāpēc, redziet, ja jums būtu... ja man būtu tādas jūtas, ka es teiktu:

"Nu, jums nekas neatliek. Jūsu vecajā denominācijā nav nekā laba, un jūs visi no 'Kristus Draudzes' esiet nelabi. Jūs esiet nelabi. Jūs, jūs esiet sātani". Es neuzveiktu to cilvēku. Un ja es sacītu viņam, ka viņu mīlu, bet sirdī to nejustu, viņš to saprastu. Tam ir jābūt. Tam ir jābūt tavā sirdī.

Un tas ir vakaros, kad es iznāku uz platformas ar atšķiršanas Garu. Es par to nedomāju. es vienkārši neuzņemu barību pēc pusdienu laika, un atrodos istabā, lūdzot un gavējot. Tāpēc, ka Viņš man apsolīja, ka Viņš to darīs. Un tāpēc es eju bez šaubu ēnas, jo Viņš ir apsolījis, ka to izdarīs. Tāpēc, redziet, mani... es zinu, kādi ir mani motīvi, es zinu, kāds ir mans mērķis-lai Dieva Valstība izplestos.

Ja cilvēks iet pa šo ceļu, pa to ceļu, lai uz kādu draudzi viņš neietu; kamēr viņš atnāk pie Kristus, manās acīs tam nav nekādas nozīmes. Un tas ir manā sirdī. Saprotiet? Un nav svarīgi, ja mēs iesim un apmeklēsim 'Kristus Draudzi', viss ir normāli. Tas ir labi. Ja viņš... Man nav svarīgi, kādai draudzei viņš pievienojas. Bet pagaidām es iemantoju viņa dvēseli Kristum-tas ir galvenais.

45 Un tā, es sacīju: "Brāli Ness, ne tādēļ, lai atšķirtos..." Es gribu paskaidrot. Nekas, ka es to izmantoju, brāli? [Brālis saka: "Protams".-Red.] Es teicu: "Es gribu pateikt un izskaidrot". Es varētu pateikt šeit brāļiem. Tad nu, lūk, varat to nepieminēt savās sapulcēs. Bet, ja pieminēsiet, tad esiet tik labi, vienkārši-vienkārši ļaujiet man būt par jūsu brāli. Un es, un ja-ja man nav taisnība, tad piedodiet man. Bet es gribu jums izskaidrot, abām šajā rītā šeit sēdošajām grupām, gan 'Vieniniekiem', gan Asamblejām, gan arī tiem, kas tic trīsvienībai.

Tagad es gribu izteikt šo apgalvojumu. Es domāju, ka abām pusēm nav taisnība, līdz tam brīdim, kamēr tās strīdas viena ar otru, tāpēc, ka nav pareizi viņu motīvi. Un, kamēr nav pareizi jūsu motīvi, nav svarīgi, kāds ir jūsu mērķis, jo, ja jūsu motīvi šim mērķim nav pareizi, tad tas nenostrādās. [Brālis Branhams klaudzina pa kanceli.-Red.] Tā ir patiesība.

46 Tā, lūk, daži cilvēki saka: "Brāli Branham, jūs esiet 'Vieninieks'." Es gribu teikt, ka tā ir kļūda. Es neesmu 'Vieninieks'.

Kāds saka: "Brāli Branham, jūs esiet trīsvienības piekritējs?" Nē, kungs. Es neesmu trīsvienības piekritējs. Es esmu Kristietis. Es-es-es ne... Vārds "trīsvienība" Bībelē nav pat pieminēts, tāds vārds "trīsvienība". Es neticu, ka ir trīs atsevišķi Dievi.

Es ticu, ka ir viens Dievs trijās funkcijās: Tēvs, Dēls, Svētais Gars. Tieši tāpēc mums bija pavēlēts kristīt Tēva, Dēla, Svētā Gara Vārdā. Es ticu, ka tā ir Dieva pretimnākšana, nonākšana.

47 Redziet, Dievs, kad Viņš pirmo reizi parādījās cilvēkam, Viņš bija Uguns Staba veidolā. Jūs tam ticiet, vai ne? Jebkurš Bībeles lasītājs zina, ka Uguns Stabs, kurš bija tuksnesī,-tas bija Logoss, kurš bija Derības Eņģelis, Kurš bija Kristus.

Jo Viņš sacīja...?... Es domāju, tas ir Jāņa 6, kur Viņš sacīja: "Pirms bija Abrahams",-teica,-"ESMU ES ". Viņš bija "ES ESMU".

Un tā, tas bija Dievs, svēts; pat, ja cilvēks pieskārās kalnam, viņam bija jāmirst. Labi.

48 Un, lūk, tas pats Dievs mēģināja atgriezties Savā radījumā, kuru Viņš bija radījis. Un, redziet, Viņš nevarēja viņiem tuvoties, jo viņi bija grēcīgi, un āžu un aitu asinis nevarēja aizvākt grēku. Mēs to zinām. Tās tikai apklāja grēku.

Lūk, bet tad tas pats Dievs, kurš bija Uguns Stabs, Viņš kļuva par miesu caur Savu Dēlu un mājoja miesā, kuru sauca par Kungu Jēzu Kristu. Bībele saka: "Viņā mājoja visa Dieva pilnība redzamā (miesas-Tulk.) veidā". Bet Jēzus teica... Jā, 1. Timofejam 3:16 : "Un patiesi liels ir Dievišķuma (Latv. Bībelē: 'dievbijības'.-Tulk.) noslēpums". Ja viņi to nosauca par patiesi lielu, tad ko lai darām mēs, m? "Patiesi liels ir Dieva noslēpums, jo Dievs atnāca miesā (Latv. Bībelē: 'Viņš ir skatīts miesā'-Tulk.), parādījās eņģeļiem un tika uzņemts godībā", u.t.t.

49 Lūk, Sv. Jāņa 14, Viņš teica Tomam: "Kad jūs redzējāt Mani, jūs redzējāt Tēvu. Un kāpēc tu saki: "Parādi mums Tēvu"?" Bībele saka, ka "Dievs bija Kristū, lai samierinātu pasauli ar Sevi".

Tad nu, lūk, Dievs nevar būt trīs cilvēki, trīs Dievi. Kā Jēzus nevar būt Pats Sev Tēvs, tikai vienā. Saprotiet? Jūs redziet, tāpēc abi ir pilnīgi nepareizi. Un, ja vien jūs ievērosiet, ka nav vietas... Ja mums ir trīs Dievi, tad mēs esam pagāni. Jā, mēs to zinām.

Kā vienreiz man teica ebrejs, kad mēs ar viņu sarunājāmies: "Kurš no viņiem ir jūsu Dievs? Kurš ir jūsu Dievs-Tēvs, Dēls vai Svētais Gars? Kurš ir jūsējais?"

Es teicu: "Bet kādēļ? Nav trīs Dievu".

Viņš sacīja: "Jūs nevariet Dievu sadalīt trīs daļās un piedāvāt Viņu ebrejam".

Es teicu: "Nē, ser". Es teicu...

Kad Džons Rains bija izdziedināts no akluma, tur Fort Veinā, jūs ziniet; un šis rabīns šeit Mišavā-... vai Fort... Bentons Harbors. Viņš sacīja: "Jūs nevariet sadalīt Dievu nekādos trīs gabalos un dot Viņu ebrejam".

Es teicu: "Protams, ka nē". Es teicu: "Rabīn , vai jums nav grūti ticēt praviešiem?"

Viņš teica: "Nē".

50 Es teicu: "Par ko tas ir teikts Jesajas 9:6 'Mums ir piedzimis Bērns, mums ir dots Dēls, Viņa Vārds ir Padomdevējs, Varenais Dievs, Miera Lielskungs'?"

Viņš sacīja: "Tas ir teikts par Mesiju".

Es sacīju: "Tad, rabīn, kāds sakars Mesijai būs ar Dievu?"

Viņš teica: "Viņš būs Dievs".

"Es tā arī domāju". Redziet? Jūs redziet, tā ir pilnīga patiesība. Lūk, kas Viņš ir. Un tā, es sacīju: "Tagad pasakiet man, kurā vietā Jēzum neizdevās precīzi piepildīt pravieša teikto?" Un viņš sāka raudāt un iet apkārt. Es teicu: "Pateicoties Tam, Džons Reins atguva savu redzi". Redziet?

Un viņš sacīja: "Tas ir tālu no tā, ka Dievam varētu būt kaut kāds dēls!"
Es teicu: "Varenais Jehova apēnoja sievieti, kā pravietis arī bija teicis, par to, ko Viņš izdarīs, un radīja Asins šūniņu. Un caur šo Asins šūniņu atnāca Kristus miesa".

51 "Ielūkojieties Vecajā Derībā, rabīn",-es sacīju,-"kad cilvēks pienesa upuri, viņš ņēma jēru. Viņš zināja, ka ir pārkāpis Dieva baušļus, tāpēc viņš ņēma jēru. Viņš izsūdzēja savus grēkus, un šo jēru nokāva. Kad... viņa rokas bija uz šī jēra; viņam bija atziņa par to, ka viņš par savu grēku ir pelnījis nāvi, taču viņa vietu ieņēma jērs. Un asins šūniņa tika satriekta; un viņš turēja šo jēriņu savās rokās un juta, kā no viņa iziet dzīvība un viņš sastingst. Tad garīdznieks, protams, izlēja asinis ugunī, uz tiesas vara upuraltāra".
Tad es sacīju: "Pēc tam cilvēks no turienes gāja prom, zinot, ka jērs ir ieņēmis viņa vietu, taču viņš aizgāja ar to pašu vēlēšanos, ar kuru atnāca, tāpēc, ka tas nevarēja aizvākt grēku. Redziet? Jo tad, tādā gadījumā "tiem, kuri pienesa upuri, reiz esot attīrītiem, vairs nebūtu nekādas grēka apziņas." Bet tur upurēšana notika katru gadu. Bet",-es teicu,-"tagad, Dieva pielūdzējam, reiz esot attīrītam, vairs nav grēka apziņas". Tāpēc, ka...
"Paklausieties, rabīn. Hemoglobīnā ir tā dzīvība, kura sākas šajā šūniņā, kura nonāk no vīriešu kārtas personas-sieviešu. Bet viņa rada olšūnu; vista arī var izdēt olu, bet ja viņa nav bijusi ar vīriešu kārtas putnu, no tās neviens neizšķilsies".

52 Un es sacīju: "Pēc tam Dievs, visvarenais, Kurš piepilda visu izplatījumu un laiku, nonāca šūniņā sievietes klēpī". Un tad es sacīju: "Kad mēs šodien esam glābti... Jēzus nebija ne ebrejs, ne pagāns, tāpēc, ka olšūna tikai radīja miesu. Asinīm bija Dzīvība. Un tā mēs-mēs... Bībele saka: "Mēs esam izglābti ar Dievišķajām Asinīm". Viņš nebija ne ebrejs, ne arī pagāns. Viņš bija Dievs. Tāpēc tad, kad mēs nākam pie altāra, mēs uzliekam savas rokas, ticībā, uz Viņa galvas, un izjūtam Golgātas mokas un agoniju, un atzīstamies savos grēkos, ka esam grēkojuši un Viņš ir nomiris mūsu vietā!"
"Tad, jūs redziet",-es teicu,-"šī jēra asinis nevarēja atgriezties atpakaļ uz šo, asinis, kuras... Šūniņa tika satriekta, un dzīvība, kura atbrīvojās, nomirstot šī jēra asins šūnai, nevarēja atgriezties atpakaļ uz Dieva pielūdzēju, jo tā bija dzīvnieka dzīvība, un viņa nesakrita ar cilvēka dzīvību."

53 "Taču šajā reizē, kad šī Asins šūniņa tika satriekta, tas nebija vienkārši cilvēks. Tā bija Dievišķā Dzīvība, kura izgāja, atbrīvojās. Un, kad pielūdzējs uzliek savas rokas, ticībā, Dieva Dēlam un atzīst savus grēkus, tad nevis cita cilvēka dzīvība, bet gan Dieva Dzīvība atgriežas šajā cilvēkā, kura ir Mūžīgā Dzīvība. Vārds 'Zoi', kurš ir tulkojams kā Paša Dieva 'Dzīvība'. Bet Viņš teica, ka Viņš mums dos 'Zoi', Mūžīgo Dzīvību, un tagad mēs esam Dieva dēli un meitas. Lūk, kur jūs esat".
Es teicu: "Kas tad tas ir? Tas ir nonākošs Dievs". Viņš atnāca pirmo reizi; 'Neviens nevarēja Viņam pieskarties', jo cilvēks bija grēkojis. Pēc tam Viņš nonāca miesā, "lai izjustu grēku, lai paņemtu grēku". Redziet, Viņš-

vienīgais, ko Dievs varēja izdarīt, būdams taisnīgs, bija rīkoties šādi.

54 Piemēram, kas būtu, ja man šajā rītā pār šo auditoriju būtu juridiska vara, tāda kā Dievam ir pār cilvēku rasi, es teiktu: "Pirmais, kurš paskatīsies uz šo stabu, nomirs", un Tomijs Hikss paskatītos uz viņu? Tagad, piemēram, es būtu paņēmis Karl-... "Brāli Karlson, tev jāmirst par viņu". Tas nebūtu taisnīgi. "Bilij Pol, mans dēls, tev jāmirst par viņu". Tas ir netaisnīgi. Vienīgais kā es varu būt taisnīgs, tas ir pašam ieņemt viņa vietu.

Un tas ir tas, ko izdarīja Dievs. Viņš, Dievs, ir Gars. Un Viņš radīja... Viņš, Viņš izmainīja Savu formu. Tas cilvēkus ārkārtīgi pārsteidz, iztēloties maziņo Jehovu. Viņš varēja atnākt kā pieaudzis vīrs, bet Viņš atnāca silītē, barotavā, virs mēslu kaudzes. Mazais Jehova, raudošs, kā zīdainis. Mazais Jehova, kurš rotaļājas, kā puisēns, Mazais Jehova, namdaris, kā amatnieka māceklis. Mazais Jehova pusaudžu vecumā, Jehova, Kurš karājas starp debesīm un zemi, piedzērušies lupatas apmētā dubļiem, Viņa seja kareivju apspļaudīta. Jehova, mirstošs par Saviem bērniem. Jehova, mirstošs, lai izpirktu; nevis cits cilvēks, bet Pats Dievs! Redziet, Dievs, tā bija Viņa funkcija. Kāpēc? Viņš mēģina atgriezties atpakaļ cilvēka sirdī.

55 Redziet, mēs nevarējām Viņam pieskarties Tur. Šeit mēs Viņu sajutām ar savām rokām. Ko Viņš ir izdarījis tagad, caur šīs miesas upurēšanu? Viņš kļuva par Jehovu mūsos. Mēs esam Viņa daļiņas. Vasarsvētku dienā iedegās Uguns Stabs, un Uguns mēles nolaidās uz katra no viņiem, parādot, ka Dievs ir Sevi sadalījis, Pats Sevi Savas Draudzes vidū.

Tādā gadījumā, brāļi, ja vien mēs varam sanākt kopā un atnest To vienuviet! Tad mums ir Jehova visā pilnībā, kad mēs sanākam kopā. Bet kā mēs varam, kad, lūk, šis runā mēlēs un ir saņēmis kristību, lūk, šis; un pēc tam šo uguns mēlīti glabā, lūk, tur, un, lūk, šis arī? Saliksim To kopā!

56 Kad vasarsvētku Dienā nonāca Dievs, bet Bībele saka: "Uguns mēles nolaidās uz ikvienu no tiem". Un viņi... "It kā Uguns Mēles," liesmu. Tas bija tas Uguns Stabs, Kurš Sevi atdala un sadala Sevi tautas vidū, lai mēs būtu brāļi. "Tanī dienā jūs uzzināsiet, ka Es esmu Tēvā, bet Tēvs-Manī; Es Sevī un jūs Manī". Un mēs, mēs esam viens. Mēs esam viens, nedalīti.

57 Redziet, Dievs Jehova, lūk, tur, nevarēja pieskarties cilvēku rasei Pats Sava likuma svētuma dēļ; Dievs Jehova mūsu dēļ kļuva par grēku un samaksāja cenu, lai tas pats Jehova varētu atnākt un dzīvot mūsos. Dievs virs mums; Dievs ar mums; Dievs mūsos. Nevis trīs Dievi; viens Dievs! Profesori jūk prātā, mēģinot To iztēloties. Tā ir, tā ir atklāsme. Tam ir jābūt atklātam tev. Un nu, kad pienākam pie jautājuma par kristībām, daudzi cilvēki...

Tagad jums ir jādara tas, brāļi. Līdzīgi kā es teicu brālim Sizmam un brālim Nesam, kas būtu, ja jūs... Izcēlās strīds. Un jebkurš, šeit daudzi no jums ir izglītoti un piemērotāki nekā es; taču es šo tēmu esmu ļoti nopietni izstudējis. Un es izlasīju tēvus pirms Nikejas, Nikejas Padomi un visus vēsturniekus, un tā tālāk.

Šis strīdīgais jautājums radās Nikejas Padomē. Abas puses devās 'sēt'. Kad katoļu Baznīca pieņēma trīsvienības galējo pusi, bet otra gāja uz

unitārismu, abas puses noklīda. Pilnīgi pareizi, jo to bija darījis cilvēks. Jums ir jāļauj Dievam to darīt, un mums nav vajadzības mēģināt to iztēloties. Labāk būsim brāļi. Labāk vienkārši iesim tālāk un atļausim Dievam darīt to, ko Viņš taisās izdarīt. Ja Viņš ir viszinošs un zina visu, un ir paredzējis beigas no paša sākuma, tad ko mēs ar to varam darīt? Vienkārši turpinām virzīties. Lūk, šis ceļš. Ejiet kopsolī, kā es sacīju vakar vakarā, ar mūsu vareno "Jozua Nūna dēlu".

58 Tagad paskatieties, ja ir trīs Dievi... Es vienkārši gribu jums parādīt, cik tas ir smieklīgi. Ja ir trīs Dievi, tad jau Jēzus bija Pats Sev Tēvs... Jēzus nevarētu būt Pats Sev par Tēvu, ja viņš būtu viens. Bet, ja viņu ir trīs, tad Viņš nav piedzimis caur jaunavu. Tagad cik... [Brālis Branhams ilustrācijai izmanto trīs priekšmetus.-Red.] Lūk, teiksim, šis ir Dievs Tēvs; bet, lūk, šis ir Dievs Dēls; un, lūk, šis ir Dievs Svētais Gars.

Lūk, dažādiem brāļiem, kas atrodas šeit, uzmanīgi paskatieties tikai minūti un ieraudzīsiet, uz ko es cenšos norādīt. Es lūdzu, lai Dievs ļauj jums to ieraudzīt. Palūkojieties, gan tie, gan citi tic tam pašam, taču velns vienkārši ir ielīdis jūsu starpā un izjaucis to. Tas ir tieši tas pats un es jums to pierādīšu ar Dieva palīdzību un ar Dieva Bībeli. Ja Bībelē tā nav, tad nepieņemiet to. Tiešām.

59 Tagad paskatieties. [Brālis Branhams to ilustrē, izmantodams trīs priekšmetus.-Red.] Tas ir (kas?) Dievs Tēvs; tas ir Dievs Dēls; tas ir Dievs Svētais Gars. Labi, tagad uz minūti atstāsim, lai šie trīs tur guļ: Dievs Tēvs, Dēls un Svētais Gars.

O, man-man jau vairs nav laika priekš tā. Es... [Brāļi saka: "Turpini! Turpini!"-Red.] Labi, es pacentīšos ātri. Piedodiet man, brāļi, bet man nekādi neizdevās ar jums parunāt, un es-es gribu to izdarīt.

60 Tādā gadījumā, skatieties: Dievs Tēvs, Dēls, Svētais Gars. Tagad, Kas bija Jēzus Kristus Tēvs? Dievs bija Jēzus Kristus Tēvs. Tam ticam mēs visi. Pareizi? [Sapulce saka: "Āmen".-Red.] Labi.

Un, lūk, mēs ņemam Mateja 28:19, kad Jēzus teica: "Ejiet un dariet par mācekļiem visas tautas, tās kristīdami Tēva, Dēla un Svētā Gara Vārdā". Desmit dienas vēlāk Pēteris sacīja: "Nožēlojiet grēkus un liecieties kristīties ikviens Kunga Jēzus Kristus Vārdā". Spēcīga pretruna, it kā. Labāk nevajag... tas taču...

Katrs liecināja un tamlīdzīgi. Lūk, tā ir mana ticība, un es vienkārši izlieku jūsu priekšā, brāļi. Es to nerunāju aiz katedrām; tā ir jūsu darīšana. Bet es gribu jums parādīt, ko es redzu gan no vienas, gan otras puses, lai Svētais Gars jums to atklāj, saprotiet?

61 Un, lūk, Mateja 28:19, un ja-ja Mateja 28:19 ir pretrunā ar Apustuļu 2:38, tad Bībelē ir pretruna un tad Viņa nav pat papīra vērta, uz kura Viņa ir uzdrukāta.

Tagad, pievērsiet uzmanību, Mateja Evaņģēlija 16. nodaļā Jēzus deva Pēterim atklāsmi un iedeva viņam atslēgas.

Atcerieties, Bībele neatklājas caur kaut kādu cilvēcisko shēmu

teoloģiju. Nē. Tā ir atklāsme.
No paša sākuma tā bija atklāsme. Kāpēc Ābels pienesa Dievam labāku upuri, nekā Kains? "Tas viņam bija atklāts", ka tie nebija persiki un āboli, un apelsīni; un āboli. Ja āboli liktu sievietēm apzināties, ka viņas ir kailas, tad labāk būtu mums, brāli, šiem āboliem iet garām. Vai jums tā neliekas? Lūk, tas varbūt izklausās kā zobgalība, bet es jau nedomāju to. Taču tie nebija āboli. Nē, kungi. Un, lūk, ja tas ir tā, tad "Ābelam bija atklāts", ka viņš bija asinis no sava tēva asinīm. Tāpēc viņš upurim pienesa asinis, jo tā bija atklāsme. Un viss pilnībā ir būvēts uz tās.

62 Tagad paskatieties, lūk, vecs neizglītots zvejnieks, pat nepietiekami skolots... Bībelē ir teikts, ka viņš bija neizglītots un nemācīts. Taču viņš tur stāvēja, bet Jēzus uzdeva jautājumu: "Ko sakāt jūs, kas Es, Cilvēka Dēls, esmu?"
Viens sacīja: "Nu kā, Tu-Tu esi 'Mozus'. Viņi saka, ka Tu esi Mozus". "Kas viņi?" "Viņi saka, viens teica-nu kā, Tu taču esi 'Jeremija, vai no praviešiem', tas vai cits".
Viņš sacīja: "Jautājums jau nav par to. Es vaicāju jums. Ko jūs sakāt, kas Es esmu?"
Un Pēteris spēra soli uz priekšu un teica: "Tu esi Dieva Dēls".
Un Viņš sacīja: "Svētīgs tu esi, Pēteri, Jonas dēls". Tagad skatieties. "Miesa un asinis tev to neatklāja, bet Mans Tēvs, Kas ir Debesīs".

63 Tagad skatieties, katoļu baznīca saka, ka Viņš uzcēla Draudzi uz Pētera. Tas ir aplami.
Protestantu baznīca saka, ka Viņš viņu uzcēla Pats uz Sevis. Bet tagad skatieties uzmanīgi un konstatēsiet, vai tas tā ir.
Viņš viņu uzcēla uz garīgas atklāsmes par to, Kas ir Viņš, jo Viņš teica: "Svētīgs tu esi, Sīmani, Jonas dēls, jo miesa un asinis tev to neatklāja. Un Es tev saku, tu esi Pēteris; uz šās klints" (uz kādas klints? uz atklāsmes) "Es uzcelšu Savu Draudzi, un elles vārti To neuzvarēs". [Brālis Branhams vairāk kārt uzsit pa katedru.-Red.]
Tad, kad Pēteris stāvēja, būdams tur, kā tika citēts no Mateja 28, un gāja, un desmit dienas vēlāk ar šo atklāsmi kristīja "Kunga Jēzus Kristus" Vārdā, kāpēc viņš to izdarīja? Ar Dievišķo atklāsmi; un viņam bija Valstības atslēgas, mans brāli.

64 Tagad es varbūt jūs mazliet aizķeršu, vienu no pusēm, bet apstāsimies uz mirklīti. Bībelē nav nevienas vietas, kur kaut viens jelkad būtu ticis kristīts "Tēva, Dēla, Svētā Gara" Vārdā. Rakstos nav nevienas tādas vietas. Ja ir, tad parādiet. Un, ja jūs to spēsiet atrast kaut kur Draudzes vēsturē pirms Katoļu baznīcas izveidošanās, tad es gribu, lai jūs to parādītu. Tā, lūk, tādas vietas nav, un tā ir patiesība.
Tagad mazliet pagaidiet, Vieninieki, vienu mirklīti.
Un, lūk, nav tādas vietas, kur... Ja kāds spēs man parādīt kaut vienu vietu no Rakstiem, kur Bībelē ir notikusi tāda ceremonija,-"Tēva, Dēla, Svētā Gara", tad jūsu pienākums ir iznākt un pasacīt man, kur jelkāds ir ticis kristīts

tādā veidā.

65 Daži no viņiem teiks: "Labi, es pieņemšu to, ko sacīja Jēzus, bet nevis to, ko teica Pēteris". Ja viņi bija viens otram pretrunā, tad ko lai darām mēs? Ja visā tajā nav Dieva, tad kura Bībeles daļa ir pareiza? Visam ir jāsaskan un jāsakrīt, un tikai Dievišķā atklāsme. Mūsu skolas nekad to neiemācīs. Tā ir atklāsme, tev Tas ir jāierauga. Un bez tam, ja šie divi cilvēki viens ar otru bija pretrunā, tad kas tā ir par Bībeli, ko mēs lasām? Kā lai es zinu, vai pareizi ir rakstīts Jāņa 14, vai nē? Kā lai es uzzinu, vai Jāņa 3 ir pareizi, vai nav? Kā, kā, kā lai es uzzinu? Redziet?

Taču vienīgais veids, kā man var būt ticība Dievam, tas ir zināt, ka Bībele ir patiesa, un ticēt, ka Viņa ir pareiza, un ir pareizi stāvēt ar Viņu. Kaut gan es To nesaprotu, es darbojos pēc Tā, jebkurā gadījumā. Bet, kad uzrodas šādas pretrunas, tad es stājos Dieva priekšā, lai noskaidrotu. Un tas pats Eņģelis, ar kuru es satiekos sapulcē un naktī-tas ir tas pats, Kurš mani Tajā apmācīja. Redziet? Tagad palūkojieties, vai tā nav.

66 Lūk, Mateja 28:19, uzmanīgi aplūkosim vienu minūti. Bet tagad es gribu paņemt Apustuļu 2:38, kur Pēteris teica: "Kungs Jēzus Kristus". Bet Matejs sacīja: "Tēvs, Dēls, Svētais Gars".

Tagad paklausieties, Viņš teica: "Kristīdami tos..." Nevis "Tēva vārdā, Dēla vārdā, Svētā Gara vārdā". Viņš tā neteica. Tur nav "vārda... vārdā... vārdā".

Viņš nesacīja: "Kristiet viņus Tēva, Dēla, Svētā Gara vārdos", tāpēc, ka tas ir pat negudri.

Viņš teica: "Kristiet viņus Tēva, Dēla un Svētā Gara Vārdā ('iekš' Vārda.-Tulk.) 'V-ā-r-d-ā' ". Pareizi? [Sapulce saka: "Āmen".-Red.] "...Tēva, Dēla un Svētā Gara", apvienojoša savienība, "un...un...un". Nevis "vārdos". Nevis "Tēva vārdā, Dēla vārdā, Svētā Gara vārdā". Nevis "Tēva, dēla un Svētā Gara vārdos". Bet "Vārdā", V-ā-r-d-ā, vienskaitlis, "Tēva, Dēla un Svētā Gara". Un tagad, kurš no viņiem ir pareizais, kurā ir jākristās? Vienā Vārdā. Kurā? Vai "Tēvs" ir pareizais vārds, vai "Dēls" ir pareizais vārds, vai arī "Svētais Gars" ir pareizais vārds? "Vārds", kaut kur. Pareizi? [Sapulce: "Āmen".-Red.]

67 Labi, tad es gribu jums pajautāt. Ja jau "Vārds", tad jau, ja Jēzus sacīja: "Kristīdami viņus Tēva, Dēla un Svētā Gara Vārdā..." Kurš tic, ka Jēzus to teica? ["Āmen".] Tie ir Raksti. Tas ir Mateja 28:19: "Tēva, Dēla... Vārdā".

[Brālis Branhams skatās ar novērstu uzmanību.-Red.] Kaut kas, ko mēs... Nē, es nodomāju... Labi. [Brālis saka: "Atvainojiet, brāli Branham?"] Jā. ["Es gribu. lai nomaina kaseti, negribu to palaist garām".] Labi. [Lentē tukšums.]

68 Un tā, "Tēva, Dēla un Svētā Gara Vārdā". Tagad paklausieties, brāļi. Nevienam nevar būt vārds "Tēvs", tāpēc, ka Tēvs-tas jau nav Viņa vārds. Tas ir tituls. Nevienam nevar būt vārds "Dēls", jo Dēls-tas ir tituls. Nevar kādam

būt vārds "Svētais Gars". Tas ir tas, kas Viņš ir.
Reiz kādā rītā es to stāstīju kalpotāju brokastīs, un viena sieviete...
Kad nav kārtības, protams, vienmēr kāds pārtrauks, kaut kā tā. Viņa teica: "Pagaidiet mirklīti! Lūdzu piedošanu!" teica: "Svētais Gars-tas ir vārds".
Es teicu: "Tas ir tas, kas Viņš ir. Es esmu cilvēks, taču mans vārds nav 'Cilvēks'."
Tas ir Svētais Gars. Tas nav Viņa vārds. Tas ir tas, kas Viņš ir. Tas, protams, ir lietvārds, taču tas nav... Tas-tas... Tas nav Viņa vārds.
Tātad, ja Viņš sacīja: "Kristiet viņus Tēva, Dēla un Svētā Gara Vārdā", bet Vārds nevar būt ne Tēvs, ne Dēls, ne Svētais Gars, tad kas tas ir par Vārdu? Mēs vēlamies noskaidrot.

69 Mēs to varam saprast šeit vienā vietā, ja būsiet uzmanīgi, un iedalīsim, vai arī, es gribēju teikt, veltīsim tam tagad nedaudz laika. Tagad ievērojiet, Mateja 28:19. Es nesaku, ka...
Varbūt jums ir gadījies, kādam no jums, brāļi un māsas, varbūt tu reiz paņēmi grāmatiņu un beigās izlasīji: "Un kopš tā laika Ivans ar Marju dzīvoja laimīgi". Bet kas ir šie Ivans un Marja? Kas tur bija, kas tie ir par Ivanu ar Marju, kuri kopš tā laika dzīvoja laimīgi? Ir tikai viens veids, kā jums uzzināt, kas bija Ivans un Marja, ja tā jums ir mīkla-pašķiriet atpakaļ un izlasiet. Pareizi? [Sapulce saka: "Āmen".-Red.] Atgriezieties pie sākuma un izlasiet, un jums kļūs skaidrs, kas ir Ivans un Marja.

70 Labi. ja Jēzus sacīja, Jēzus Kristus, Dieva Dēls, kurš sacīja: "Ejiet un dariet par mācekļiem visas tautas, tās kristīdami Tēva, Dēla un Svētā Gara Vārdā", bet Tēvs, Dēls un Svētais Gars-tas nav Vārds. Tad, ja tā ir mīkla, tad mums labāk atgriezties pie šīs Grāmatas sākuma.
Tagad atgriezīsimies pie Mateja Evaņģēlija 1. nodaļas un sāksim no šejienes, kur tiek dota ģenealoģija, kamēr nenonāksim līdz 18. pantam. Vienu mirkli, tagad paklausieties uzmanīgi. [Brālis Branhams ilustrē, izmantojot trīs priekšmetus.-Red.] Tas ir Tēvs, pa labi no manis; tas, pa vidu, ir Dēls; un tas-Svētais Gars. Tagad, tas ir Jēzus Kristus Tēvs. Pareizi? [Sapulce saka: "Āmen".] Dievs ir Jēzus Kristus Tēvs. Vai mēs visi tam ticam? ["Āmen".] Labi.
Tagad, Mateja 1:18 ir teikts:

Bet Jēzus Kristus piedzimšana notika tā: kad Viņa māte Marija bija saderināta ar Jāzepu, notika, pirms tie nāca kopā, ka viņa kļuva grūta no...

[Brālis Branhams ietur pauzi. Sapulce saka: "No Svētā Gara".] Es domāju, ka Dievs bija Viņa Tēvs. [Brālis Branhams atkal ietur pauzi.-Red.]

Viņa dzemdēs dēlu... un viņi viņu sauks JĒZUS...

Bet Jāzeps, viņas vīrs, būdams taisns un negribēdams viņai darīt kaunu, taisījās viņu slepeni atlaist.(Latv. Bībelē-'atstāt'). Bet, viņam tā savā prātā domājot, redzi, tā Kunga Eņģelis parā@@dijās sapnī un sacīja: "Jāzep, tu Dāvida dēls! Nebīsties Mariju, savu sievu, ņemt pie sevis, jo kas viņā iedzimis, ir no..."

[Brālis Branhams ietur pauzi. Sapulce saka: "No Svētā Gara".] Es domāju, ka Dievs bija Viņa Tēvs. Tagad, vai tad Viņam bija divi Tēvi, brāļi? ["Nē".-Red.] Viņam nevar būt. Ja bija, tad Viņš bija ārlaulībā dzimis bērns, un kāda tad ir mūsu reliģija? Jums nāksies atzīt, ka Dievs Tēvs un Svētais Gars ir viens un tas pats Gars. Protams, ka Viņš ir. Protams, ka tas ir tas pats Gars. Tagad, mēs to saņēmām un redzam.

Viņa dzemdēs dēlu, un viņi sauks to vārdā JĒZUS: jo viņš atpestīs savu tautu no viņas grēkiem.

... viss tas ir noticis, lai piepildītos...

Es citēju Rakstus. Jūs, kalpotāji, ziniet.

...lai piepildītos, ko tas Kungs runājis caur pravieša muti, sacīdams:

...jaunava būs grūta un dzemdēs dēlu, un viņa vārdu sauks: Immanuēls, tas ir tulkots...

[Brālis Branhams ietur pauzi. Sapulce saka: "Dievs ar mums".] "Dievs ar mums!" Pareizi? ["Āmen".-Red.]

Tātad kāds ir Tēva, Dēla un Svētā Gara Vārds? [Brālis saka: "Jēzus Kristus".-Red.] Protams.

71 Šī iemesla dēļ Pēteris arī kristīja viņus iekš "Jēzus Kristus" Vārda.

Varbūt jūs kristīja Saronas Narcisa, Ielejas Lilijas, Rīta Zvaigznes vārdā, mani tas neuztrauc, tie visi arī ir tituli. Ja jūsu sirds ir pareizā stāvoklī pret Dievu, tad Viņš pazīst jūsu sirdi.

Taču tagad, tagad es to esmu izteicis. Tagad es teicu... Brālis Sizms sacīja: "Lūk, tā!" Jo tas, protams, izskatījās tā, kā domā Vieninieki, tāpēc viņš tieši arī bija par to.

Es teicu: "Tagad es gribu kaut ko pateikt jums". Saprotiet? Es teicu: "Tagad es gribu pierādīt jums, ka abi šie cilvēki sacīja vienu un to pašu". Tad nu, lūk, Matejs sacīja: "Tēva Vārdā". Pareizi? [Sapulce saka: "Āmen".-Red.] Labi. Bet Pēteris teica: "Tā Kunga Vārdā". Mateja 28:19 ir teikts: "Tēva Vārdā", bet Apustuļu Darbu 2:38 saka: "Tā Kunga Vārdā".

72 Dāvids teica: "Tas Kungs sacīja uz manu Kungu". Kas tas bija? Tēvs un Kungs ir viens un tas pats Vārds. Dāvids teica: "Tas Kungs sacīja uz manu Kungu: "Sēdies pie Manas labās rokas". "Tēva Vārdā, tā Kunga Vārdā". Un Matejs teica: "Dēla Vārdā", un Pēteris sacīja: "Jēzus Vārdā". Kas ir Dēls? Jēzus.

"Svētā Gara Vārdā",-teica Matejs; bet Pēteris sacīja: "Kristus Vārdā", Logosa.

Tēvs, Dēls, Svētais Gars,-"Kungs Jēzus Kristus". Tas ir tik pilnīgi, cik vien iespējams. Redziet?

73 Brālis Sizms man sacīja, brālis Sizms, 'vieninieks', viņš teica: "Brāli Branham, tā ir patiesība, bet",-viņš teica,-"lūk, tur jau ir tas āķis".

Es sacīju: "Tad jau tas ir tieši tas". Tiešām. Es teicu: "Ja tas ir šis te, tad šis te ir tas. Bet ko tad jūs satraucaties?"

Es teicu: "Ļaujiet man jums ieteikt, mani brāļi. Ja tad, kad es kristu cilvēku, lūk, šis ir tas, kas..."
Es sacīju: "Lūk, d-r Ness". Bet nesen kāds no brāļiem teica, ka viņš pazina d-ru Nessu.
Labi, es pateikšu. Lūk, šeit ir brālis Hikss, viņam ir... Es domāju, ka jums ir doktora grāds. Pareizi? Labi.
Un, lūk, es teicu: "Ja d-rs Ness, kurš te sēž..." Es teicu: "Ja es gribētu... Kad es ūdenī kristu cilvēku, es to atzīstu tāpat, kā arī viņš",-es sacīju,-"Tie ir tituli, kas attiecas uz Viņa Vārdu".
Es teicu: "Jā, brāļi no Asamblejām izmanto titulus, bet 'Vieninieku' brāļi izmanto Vārdu". Es sacīju: "Tagad es taisos pierādīt, ka jums abiem diviem nav taisnība, bet man ir." Jūs ziniet, kā jums vajadzētu... Kad cilvēki atrodas tādā sasprindzinājumā, tad jums ir vajadzīgs nedaudz humora izjūtas, lai viņus drusciņ atslābinātu. Un tā, es sacīju: "Es taisos pierādīt, ka jums abiem diviem nav taisnība, bet man ir."

74 Es teicu: "Lūk, ja es gribētu ar cieņu izturēties pret brāli Nessu, tad es sacītu..."
Vai arī, vai arī, lūk, šeit ir brālis Hikss. Es teiktu: "Hiks!" Vai tas skanētu patīkami? Nē. Bet kas būtu, ja es sacītu: "Doktor! Ej, doktor! Kā ir ar šo lietu?" Tas izklausās necienīgi, vai ne?
"Kad",-es teicu,-"jūs, lūk, šādi darāt, Asamblejas, saprotiet; kad jūs, brāļi no Asamblejām, sakāt: "Tēva, Dēla un Svētā Gara vārdā", jūs vienkārši sakāt: "Cienījamā doktora vārdā"."
Un es teicu: "Pēc tam jūs, brāli 'vieniniek', kad jūs kristiet, jūs sakiet: 'Jēzus!'" Viņi neizmanto...
Viņi, "Tikai Jēzus", vienkārši izmanto vārdu "Jēzus". Bet ir taču daudz Jēzu. Taču Tas ir Kungs Jēzus Kristus, saprotiet. Ir daudz... Kristības "Jēzus" vārdā; es pilnīgi noteikti to neatbalstu; nav tādas Rakstu vietas. Paņemiet oriģinālu, palūkojieties, vai tad nav "Kungs Jēzus Kristus"? Protams, Viņš ir Kungs Jēzus Kristus. Ir daudz Jēzu, protams. Bet Kristus-tas ir "Svaidītais".

75 Es teicu: "Nu, lūk, ja es to pašu gribētu teikt brālim Nessam, vai tad man pieklātos sacīt : 'Ej, Ness!'?" Es teicu: "Lūk, tieši tā to sakāt jūs, 'Vieninieki'." Redziet? Vai tad tas būtu godbijīgi attieksmē pret cilvēku, kurš ir mācījies un saņēmis doktora grādu? Ja viņš dēļ tā ir grūti mācījies, tad viņam ir jābūt tā titulētam".
Un es sacīju: "Bet tagad, ja es teiktu: 'Ej, doktor!', vai tad tas neizklausītos sekli, lai kalpotāji šādi vērstos viens pie otra?" Es teicu: "Bet jūs tieši to arī dariet, nosaucot tikai titula pusi".
Bet es sacīju: "Kad es aicinu cilvēku ūdenī, es ieeju tur un izvaicāju viņu, uzzinu viņa vārdu un kas viņš ir, un viņa ticību".
"Pēc tam es lūdzu Dievu un saku: 'Tēvs, kā tu uzdevi mums "ejiet pa visu pasauli un dariet par mācekļiem visas tautas..." '-jūs, brāļi ziniet, ka tas ir oriģināls,-"...dariet par mācekļiem visas tautas, tās kristīdami Tēva, Dēla un

Svētā Gara Vārdā", mācīdami tās ievērot visu, ko Tu... visu, ko Tu mums esi iemācījis".
"Un tā, kad es esmu pateicis: 'Balstoties uz tavu ticību; balstoties uz tavu grēksūdzi un tavu ticību Dieva Dēlam, es tevi kristu, mans mīļotais brāli, Kunga Jēzus Kristus Vārdā'."
Es teicu: "Lūk, tādā veidā es kristu. es atzīstu arī Viņa titulus, kas Viņš ir bijis, vienlaicīgi gan Tēvs, gan Dēls, gan Svētais Gars. Bet Jēzus to pateica tādēļ, ka..."

76 Tagad paskatieties. Ja-ja tas tā nav, tad jums jūsu Rakstos ir pretruna; jums ir pretruna. Un ko jūs domājat darīt, kad... Kas būtu, ja šis budistu brālis pieceltos un vaicātu: "Kā ir ar to?" Ko gan viņi teiktu, kad viņi man pastāstīja...
Kā toreiz, kad tas indiešu brālis meta izaicinājumu Morisam Ridhelam un teica viņam: "Kā ir ar Marka 16?" Viņam nācās atkāpties.
Nav ko jums kāpties atpakaļ! Tas ir Dieva Vārds! Stāviet ar To!
Vienkārši lūdziet. Saņemiet atklāsmi. Tas viss ir jādara tāpat.
Skatieties, viņi abi to izteica, taču ne jau titulus, ne sekli. Es sacīju: "Tagad..."

77 Es esmu izzinājis Viņu. Viņš bija Tēvs, nevis kāds cits Dievs. Viņš bija Dēls, nevis kāds cits Dievs. Tas pats Dievs! Tās ir trīs funkcijas. Dievs kādā laika posmā, Dievišķajā Tēvišķīguma izpausmē, ja jums tā patiktu saukt, Tēvišķīgums; Dēla piederība; un tas pats Dievs tagad mūsos: "Es būšu ar jums". "Es"-personas vietniekvārds-"Es būšu ar jums". Un tā, jūs redziet, tās ir trīs funkcijas, bet nevis trīs Dievi.
Lūk, tā, brāli, ja mācekļi to nekad neizmantoja, un pēc viņiem...
Es nesaku neko pret to. Tas ir labi. Bet es jums saku, ja te būtu iznācis cilvēks un tiktu kristīts "Saronas Narcisa, Ielejas Lilijas un Rīta Zvaigznes" vārdā, un ticētu Jēzum Kristum kā savam Glābējam, es teiktu: "Lai Dievs tevi svētī, brāli! Bet iesim tālāk!" Saprotiet? Tik tiešām. Jo ja tava sirds nav pareiza, tad tu esi nepareizs. Tieši tā. Bet jūsu-jūsu sirdij ir jābūt pareizai.

78 Un es sacīju: "Skatieties. Ja es sveicinātu brāli Nessu, tad es teiktu- 'Cienījamo Doktor Ness'. Tieši tā. Viņš ir kalpotājs. Attieksmei pret viņu ir jābūt kā pret cienījamu. Viņš ilgi un neatlaidīgi mācījās. Viņam ir doktora grāds, tāpēc viņu vajadzētu saukt par 'doktoru'. Tas ir viņa tituls. Bet viņa vārds ir Ness, tomēr. Es nebūtu teicis 'Ej, Ness! Ej, doktor!' Nē, tas nebūtu pareizi. Es būtu sacījis 'godājamo doktor Ness'."
"Redziet, lūk, kā es Viņu saucu, kas Viņš ir: Tēvs, Dēls un Svētais Gars, 'Kungs Jēzus Kristus'."
Un es sacīju: "Ja es kādreiz kristu kādu no jūsu draudzēm, tad kristu viņus, lūk, tādā veidā". Es vaicāju: "Vai jūs pieņemsiet tādu cilvēku, brāli Ness?"
Viņš teica: "Protams. Jo viņš bija kristīts Tēva, Dēla un Svētā Gara Vārdā".
Es jautāju: "Vai jūs pieņemsiet tādu cilvēku, brāli Sizm?"

Viņš teica: "Protams, jo viņš bija kristīts Jēzus Vārdā".
Es vaicāju: "Bet kas tad ar jums notiek, brāļi? Kāpēc jūs nepieņemat to un nesalaužat sienas, aiz kurām ir šīs nabaga cilvēciskās būtnes. 'Vieninieku' sapulces to patiešām vēlas, viņi vēlas pielūgt Dievu kopā ar Asamblejām. Un Asambleju draudze vēlas pielūgt kopā ar 'Vieniniekiem'. Bet brāļi, lūk, tādu ceļu. Viņi-tādu ceļu. Bet līdz tam brīdim, kamēr velns viņiem liks cīnīties..."
79 Vai jūs mani saprotiet, brāļi? Es dodos Jēzus Kristus un Jēzus Kristus Miesas savienošanās virzienā. Lūk, kāds ir mans mērķis. [Sapulce saka: "Āmen".-Red.]
Un, lūk, es nesaku nekā tamlīdzīga, kā: "Ej, jūs neesiet kristīti Jēzus Vārdā! Jūs iesiet uz elli". Tās ir blēņas.
Es pastāstīšu jums, kas notika šajās dienās. Es biju Teksasā. Pirms aizbraukšanas... Un, lūk, šie brāļi ir liecinieki. Manu sapulču organizētāji bija 'Vieninieku' draudze un vēl septiņdesmit divas draudzes. Un tanī vakarā es uz platformas aicināju brāli Pettiju, brāli no Dieva Asamblejām. Jūs ziniet, ka tā ir patiesība. Tas ir dārgs brālis, brālis Pettijs, no Bjumontas, Teksasas štatā, ja kāds no jums viņu pazīst. Viņš ir viens no visbrīnišķīgākajiem cilvēkiem, kurus esmu pazinis. Viņa sieva, atgriezusies no katoļiem, patiešām svēta sieviete. Viņš ir īsts Dieva vīrs.
Nosauciet man kāda vēl jaukāka cilvēka vārdu nekā Rojs Vits no Dieva Asamblejām. Pieminot jebkuru no viņiem, palūkojieties, visi šie brāļi, kurus es pazīstu. Lūk, brālis no Filadelfijas draudzes, un brāļi no Dieva Asamblejām, kur jūs esiet redzējuši vēl patīkamākus cilvēkus? Pasakiet man, kur? Nosauciet man vēl patīkamāku cilvēku nekā Džeks Mors. Nosauciet! Viņš ir no... kā viņi to sauc... Viņi ir no turienes. Viņš nav radikālais. Jūs sastapsiet radikālos abās pusēs; lūk, turp tad arī cilvēki rāda ar pirkstiem, un turp tad arī rāda velns.
Bet viņi visi ir Dieva vīri. Dievs viņiem ir devis Svēto Garu. Ja tas nebūtu no Dieva žēlastības, tad mums visiem būtu beigas, ar visiem mūsu strīdiem. Tā ir vistīrākā patiesība. Taču Dieva žēlastība mūs visus sasaista kopā. Nav brīnums, ka mēs dziedam: "Lai svētītas ir tās saites, ar kurām kopā saistītas mūsu sirdis kristīgā mīlestībā". Lūk, kas mums ir vajadzīgs.
80 Un ziniet ko? Galvenais uzraugs pār to draudzi piezvanīja man un teica: "Tu zini, ko tu izdarīji vakar vakarā?" Tas bija mans otrais vakars tur.
Es teicu: "Ko?" Es sacīju: "Bija brīnišķīga sapulce".
Viņš teica: "Tev aiz katedras stāvēja grēcinieks".
Es teicu: "Es to nemaz nezināju. Kurš tad?"
Viņš teica: "Šis misters Pettijs".
"O-o, grēcinieks? Kā tā?"-es sacīju,-"Viņš ir sludinātājs no Dieva Asamblejām".
Viņš teica: "Jā, bet viņš tomēr ir grēcinieks, tāpēc, ka viņš ir bijis nepareizi kristīts".
Es sacīju: "Brāli, es tevi lūdzu, pasaki kāpēc". Es teicu: "Viņam ir Svētais Gars".

Viņš sacīja: "Brāli Branham, ko teica Pēteris? 'Atgriezieties no grēkiem un liecieties kristīties ikviens Jēzus Kristus Vārdā, lai jūs dabūtu grēku piedošanu'. Tāpēc jūsu grēki nevar tikt piedoti līdz tam brīdim, kamēr jūs neesiet kristīti Jēzus Vārdā". Es vaicāju: "Vai tas ir tāds formulējums, mans brāli?"

Viņš teica: "Tāds formulējums".

Es sacīju: "Tad jau Dievs ir apgāzis Pats savu personīgo ābolu ķerru, Apustuļu Darbos 10: 49 [44], jo: 'Pēterim vēl runājot, Svētais Gars nāca pār visiem, kas šos vārdus dzirdēja', redziet, bet viņi vispār nebija kristīti. Iznāk, ka Dievs deva Svēto Garu cilvēkiem, kuri pat nebija atgriezušies?" Es jautāju: "Un kur jūs esiet tagad?"

81 Viņš teica: "Jūs ziniet, ko mēs taisāmies izdarīt? Mēs uzzīmēsim apli, bet jūs atstāsim ārpus mūsu apļa robežām".

"Tādā gadījumā",-es teicu,-"es uzzīmēšu vēl vienu, un jūs atkal izrādīsities apļa iekšpusē". Es teicu: "Jūs nevarat mani uzzīmēt ārpusē, tāpēc, ka es jūs mīlu. Jūs to vienkārši nevarat izdarīt". Es sacīju: "Ir pārāk daudz jūsu-jūsu brāļu, kuri mani mīl un man tic". Es teicu: "Viņi atnāks. Un jūs nevarat uzzīmēt mani ārpusē. Ja jūs mani uzzīmēsiet ārpusē, es atkal uzzīmēšu jūs iekšpusē". Es teicu: "Kad jūs uzzīmēsiet vienu apli, Dievs Savā žēlastībā ļaus man uzzīmēt otru un atkal iekļaut jūs". Tā ir pareizi, iekļaujiet viņus atpakaļ.

82 Un, brāli, o-o, es varu to sacīt Kristus Vārdā. Es zinu, ka laiks iet; un ir jau gandrīz jābeidz, es tā domāju, taču atļaujiet man pateikt, lūk, ko.

Es sacīju tam cilvēkam: "Es ietu kopā ar tevi, kamēr tu sludinātu Rakstus, un būtu mīlestība, un ticētu, ka... un sludinātu un teiktu, lai tu kristī cilvēkus... nevis 'Jēzus' vārdā, tikai Jēzus. Nē, ser. Es-es, protams, tam nesekotu, jo es esmu pazīstams ar vairākiem Jēziem; Āfrikā un dažādās vietās es pazīstu cilvēkus vārdā Jēzus. Bet, ja jūs izmantojat mūsu 'Kunga Jēzus Kristus' terminu, tad pamatojoties uz to es iešu kopā ar jums. Tas ir pareizi. Es būšu ar jums. Es domāju, ka jums vajadzētu sākumā likt 'Tēvu, Dēlu un Svēto Garu', lai tas būtu pareizi". Es teicu: "Es domāju, ka jums to vajadzētu."

Taču viņš sacīja: "O, nē-nē! Tā ir atgriešanās pie trīsvienības".

Es teicu: "Tā nav trīsvienība. Tas ir viens Dievs trīs funkcijās".

Tā nav trīsvienība, tie nav trīs Dievi. Mums nav trīs Dievu. Protams, ka nav. Tādas lietas nav. Bībelē tā nemācīja. Ir tikai viens Dievs. "Klausies, ak, Izraēl, Es esmu tas Kungs jūsu Dievs". Viens Dievs! Pirmais bauslis: "Tev nebūs citus dievus turēt Manā priekšā". Protams, Viņš ir viens Dievs, nevis trīs.

Bet tā ir viņu katoliskā versija; un tā ir pārgājusi no katoļiem uz luterāņiem un tālāk, un tālāk, un šodien tas ir vispārējs ticējums ļaužu vidū, ka mums ir trīs Dievi.

83 Un to jūs nekad... Tāds Evaņģēlijs nekad neies pie Jūdiem... Kā es pravietoju vienu rītu ebreju misionāram. Jūs nekad neiedosiet ebrejam Dieva trīsvienību. Nekad. Nē, viņš to izprot labāk. Viņš par Bībeli zina vairāk nekā

tikai to. Ebrejam Viņš nekad nebūs trīsvienīgs Dievs. Ja jūs viņam pateiksiet, ka Tas ir tas pats Jehova, tad viņš uzreiz pieņems. Protams! Lūk, tā.
Un es ticu visam tam. Kā teica Jāzeps: "Brāļi, nedusmojieties uz sevi, jo Dievs to izdarīja", redziet. Un tā, iemesls tam bija, lai gaidītu līdz šim laikam, tas arī viss, jo mūsu pagānu laikmets teju-teju beigsies. Jā, es tam ticu no visas savas sirds.

84 Un tā, vai jūs redzat, mani brāļi? [Sapulce saka: "Āmen".-Red.] Es cenšos pievest, lūk, ko, šo ļaužu grupu, kuriem ir Svētā Gara kristība.
Eimijas Makfersones grupa, ko viņa izdarīja? Es domāju, ka sākumā viņa bija no 'Vieniniekiem'; pēc tam izgāja ārā un pievienojās Asamblejai; pēc tam izgāja un noorganizējās savādāk; izveidoja mazu grupiņu...
Es sēdēju O. L. Džegersa sapulcē. Jā, mēs visi zinām O. L. Džegersu.
Viņa tēvs palīdzēja nodibināt Dieva Asambleju Ģenerālo Padomi. Jā, Džegers ir ievērojams cilvēks. Viņš ir spēcīgs sludinātājs. Nesen es ar viņu sarunājos, es teicu: "Brāli Džegers, ja es spētu sludināt tā kā sludini tu, tad man nebūtu dziedināšanas kalpošanas". Bet viņam bija gan asinis, gan vīns, gan tamlīdzīgas lietas, kad viņš tur vēl tikai sāka.

85 Piedodiet, brāļi, ja es ar to aizskāru jūsu jūtas. Es-es... Tas ir labi.
Dievs var izdarīt tā, ka būs gan asinis, gan vīns vai eļļa, ko Viņš vēlēsies, taču tas neatbrīvo no grēkiem. Nē, kungi, nē. "Jēzus Kristus Asinis nekad nezaudēs savu spēku, kamēr visa atpirktā Dieva Draudze nebūs izglābta, lai vairs negrēkotu".
Es sacīju: "Brālis Džegers?" Es viņam piezvanīju. Bet es biju pie Kristīgajiem Uzņēmējiem. Es teicu: "Brālis Džegers?"
Viņš pavaicāja: "Kur tu atrodies?" Es biju vecā lētā viesnīciņā. Viņš sacīja: "Viņi tevi iekārtoja tur?"
Es teicu: "Tā ir mana vēlēšanās. Kad es biju pie tevis",-es sacīju,-"ko tu izdarīji? Tu mani iekārtoji hotelī 'Statlers', un man nācās stāvēt 'stūrī'. Viņi nosēdināja mani pie galda; es nezināju, kuru nazi lai lieto, un neko no pārējā. Un es ne... Es izgāju tam visam cauri 'bez smokinga', viņi gribēja, lai es aizmuktu no turienes". Es sacīju: "Es nezināju, kā man uzvesties".
Viņš teica: "Es paņemšu tevi no turienes un iekārtošu šeit, ja jau viņi ir tik nabadzīgi".
Es sacīju: "Nē, ser. Viss, ko es vēlos, tas ir kopā ar tevi notiesāt pa bifštekam, ja izmaksāsi".
Viņš teica: "Protams".
Un tā, mēs atnācām uz to vietu un apsēdāmies. Un es sacīju: "Brāli Džegers, es, protams, esmu sajūsmā par tavu..."
Viņš man ir ļoti dārgs draugs, dārgs brālis. Bet man bija mazs viņa pamflets, un viņš... kur tā sieviete, kura tikko bija atbraukusi no aizjūras, kurai uz rokām bija asinis un tamlīdzīgi. Tā, ka man tas bija līdzi. Es vienkārši gribētu, lai viņš vienreiz atsakās no tā, un bez tam es to redzēju viņa-viņa avīzē.

86 Es teicu: "Es esmu ievērojis, kurp tu dodies, gatavojies uz lielu atmodu". Tāpēc, ka Darījumu Cilvēki mani uz turieni aicināja, protams. Izskatās tā, it kā cilvēki zinātu. Ja Svētais Gars uz platformas var atklāt, vai tad Viņš nevar pateikt man, kas notiek vietām, brāļi? [Sapulce saka: "Āmen".-Red.]
Es jums varu vārds vārdā pateikt, un brālis Karlsons apstiprinās, lūk, šis brālis šeit. Vakar es sēdēju sapulcē un pastāstīju šiem brāļiem, kas notiks šeit šajā rītā. [Brālis saka: "Jā, ser".-Red.] Tā ir patiesība. Tiešām. ["Āmen".] Redziet? Jo Svētais Gars mani pamodināja un teica: "Nostājies pie loga". Es palūkojos, logs, un Viņš man to precīzi parādīja. Es sacīju: "Lūk, brāļi..." [Brālis saka: "Tā ir patiesība".] Es jums to pierādīju, pilnīgi precīzi. Lūk! Redziet?
Un kā vēl, viņiem pienākas to zināt.

87 Ne tik sen piecēlās kāds cilvēks, šeit, pie Čataukvas, un sacīja: "Brālis Branhams ir pravietis". Es nepretendēju ne uz kādiem praviešiem. Saprotiet? Taču viņš teica: "Brālis Branhams ir pravietis, kad viņš ir pravietiskajā garā, bet",-viņš sacīja,-"ak, šī viņa Mācība-tā ir inde. Ar To esiet uzmanīgi". Es nodomāju, nu gan, izglītots cilvēks un runā tādas lietas.
Ko nozīmē"pravietis"? "Dievišķais Vārda izskaidrotājs". "Tā Kunga Vārds atnāca pie pravieša", redziet. Nu labi, liksim to mierā.
Un tā, lūk, brālis Džegers. Un es teicu: "Es redzēju par to sievieti, kurai uz rokas asinis".
"O",-viņš sacīja,-"brāli Branham, tādu fenomenu tu vēl neesi redzējis!"
Es teicu: "Brāli Džegers, es mīlu tevi. Visu pirms es gribu tev paspiest roku. Vienosimies, ka mēs esam brāļi". Viņš teica: "Protams. Un kas tad ir?"
Es sacīju: "Tu esi viens no pašiem spēcīgākajiem sludinātājiem, kurus es zinu. Kāds instruments tu esi Dieva rokās!"
Viņš teica: "Pateicos tev, brāli Branham. Tu tik tiešām esi pazemīgs".
Es sacīju: "Es to nesaku aiz pazemības. Es to saku tāpēc, ka ticu, ka tu esi Dieva kalps". Taču es teicu: "Brāli Džegers, kamēr tu ne... Tu ļoti novirzies; tu neapsver to, par ko tu runā. Tu pamatojies..."

88 Tur jau ir tā lieta ar daudziem no jums Dieva Asamblejās, tāpat arī ar citiem dziedināšanas dievkalpojumos. Es jūs neapsūdzu. Tik daudz sauc... Un Tommijs, lūk, labs brālis, un mēs zinām, cik stingri viņš stāv. Bet šodien valstī tik daudz kas notiek zem Dievišķās dziedināšanas izkārtnes, nav brīnums, ka jūs nevēlaties pilsētā apmaksāt sapulces. Viņi atbrauc, aptīra cilvēkus un aizbrauc. Un ko viņi saņēma? Neiedod cilvēkiem vairāk kā jūs no savas platformas, no jūsu pašu katedras. Un jums ir taisnība, brāļi. Es jums saku, jums ir taisnība. Tas ir vienkārši kā...
Es lasīju Mārtiņa Lutera vēsturi. Rakstīts: "Nav nekādas mīklas tajā apstāklī, ka Mārtiņš Luters spēja protestēt pret Katoļu baznīcu, un veiksmīgi". Jūs lasījāt vēsturi. "Bet mīkla bija iekš tā, ka Mārtiņš Luters stāvēja pāri tam fanātismam, kurš sekoja viņa atmodai".

Un, kad notika šis fenomens, sekoja neapgraizītie, tieši tā, kā tas bija Ēģiptē. Un tas vienmēr valstī radīja grūtības. Mēs to uzzinājām, kad nokļuvām tur. Un kā vēl, viņi izvirzīja Koreju, un Dievam vajadzēja to iznīcināt. Bet, brāļi, es jums nepārmetu.

89 Brālis Džegers sēdēja tur un centās man iestāstīt, ka to darīja Svētais Gars. Un teica... Bet es pēc tam ieraudzīju viņa personīgajā avīzē... Es teicu: "Brāli Džegers,"-teicu,-"esmu beidzis septiņas klases, bet tu esi Teoloģijas doktors un mācījies par advokātu. Tu esi audzis tīrā, pieklājīgā draudzē, Dieva Asamblejās. Tavs tēvs palīdzēja iemantot šo ticību. Bet tu atraujies, skaties, tev pašam jāizlemj". Bet es sacīju: "Ja kāds vēlas tā rīkoties, tā ir viņa darīšana. Es nenovelku šeit nekādu robežu. Bet kad tāds instruments kā tu, kurš var iemantot Kristum tūkstošiem dvēseļu, un cels savu kalpošanu uz sensācijām?" Es teicu: "Brāli Džegers, tu esi izdevis tādu rakstu, ja tu pie sevis neizdarīsi nekādus secinājumus, tad drīz vien būs izgāšanās. Tev ir jāpamato ar Rakstiem tas, ko tu saki".

Viņš teica: "Lūk, Raksti".

Es teicu: "Parādi".

Viņš teica: "Jā, brāli Branham, to dara Svētais Gars".

Es sacīju: "Parādi man, kur Rakstos ir teikts, ka Svētais Gars jelkad no jel kāda būtu tecinājis asinis un tamlīdzīgi. Vienkārši parādi; no viņiem tek eļļa. Tu teici 'tā bija eļļa Dievišķajai dziedināšanai'. Un tu sacīji 'šīs sievietes asinis būs tautu glābšanai'." Es teicu: "Ja tas ir tā, tad kas noticis ar Jēzus Kristus Asinīm? Viņa Tās aizvieto. Bet tas, kas ir pret Tām, tas ir pret. Bet tas ir pret Tām". Es sacīju: "Tā pārvēršas par antikrista mācību".

"O,"-viņš teica,-"brāli Branham, reiz jūs to uzzināsiet".

Es sacīju: "Es ceru nekad neuzzināt ko tādu. Redzi, brāli,"-es teicu,-"es mīlu tevi un tu esi mans brālis". Un es sacīju: "Brāli Džegers, tu drīz uzrāpsies uz tāda zara, no kura vairs nevarēsi tikt zemē. Atgriezies savā draudzē, atgriezies pie Evaņģēlija un stāvi ar to". Es sacīju: "Nepamatojies uz sensācijām". Es teicu: "Tās..."

90 Tagad viņš ir dabūjis, viņš kristī uz Mūžīgo Dzīvību, jūs ziniet: "Katru reizi, kad jūs kristieties, jūs pārvēršaties par jaunu sievieti vai jaunu vīrieti. Un tas būs... Jūs nekad nemirsiet". Tā, ka viņš jau šobrīd ir zara galā; tie ir "Nāves jūras vitamīni". Redziet? Taču tagad ir tas, kas ir, brāļi; viņš iesāka ar šīm mazajām sensācijām.

Un, lūk, jums ir šīs draudzes, un jūs ļaujat pilsētā uzrasties kaut kam tamlīdzīgam, bet, jūs ziniet, velns ir veikls, un viņš-viņš nekavējas iespraukties šajās lietās. Viņš ņemas ap to. Viņš tur cilvēkus pavadā un jauc viņiem galvas un tamlīdzīgi, draudzē. Taču tas viss nemaz nav tā.

91 Nu, lūk. Nav svarīgi, cik daudz jums ir taisnības, mani brāļi, bet šeit mēs kļūdāmies un palaižam garām. Tagad, runājot par to, es beigšu. Nav svarīgi, cik daudz man ir taisnības un cik es esmu bībelisks, un cik daudz es zinu par Dievišķo Bībeli; ja man nav Dieva Gara, mīlestības manā sirdī pret visu cilvēci, tad man jau no paša sākuma nebūs taisnības.

Lūk, Pirmajā Korintiešiem 13 Pāvils sacīja: "Ja es zinu visus Dieva noslēpumus un atziņas dziļumus, bet man nav mīlestības, tad es neesmu nekas. Un ja es runāju ar cilvēku un eņģeļu mēlēm", tas ir ar tām, ar kurām jūs runājat Dievam, un tādas vienmēr tiek iztulkotas. "Kaut arī es runāju ar mēlēm, ar patiesām cilvēku un eņģeļu mēlēm, bet ja man nav žēlastības, mīlestības,-tas man nelīdz nenieka." Un tā, ja es zinu visus Dieva noslēpumus un varu tos visus atklāt un savienot, bet man nav mīlestības, tad kāds tur labums? Un kad es...

92 Jēzus sacīja: "Pēc tā visi uzzinās, ka jūs esiet Mani mācekļi, ja jums ir..." kad Asamblejās ir mīlestība pret 'Vieniniekiem', 'Vieniniekiem'-pret Asamblejām, "kad jums ir mīlestība vienam pret otru", vai tev ir taisnība vai nav. Bet, kamēr mērķis nav pareizs, precīzāk, pamudinājums nav pareizs, tikmēr, pirmkārt, tev jau nav taisnība. Vai tad tā nav? [sapulce saka: "Āmen".-Red.] Redziet-"Ja es runāju ar cilvēku un eņģeļu mēlēm, bet man nav mīlestības, tad es vēl neesmu nekas". Tāpēc, ka Dievs ir mīlestība. To mēs zinām.

Taču es ticu runāšanai mēlēs. Kāds teica, ka: "Brālis Branhams netic pirmsākuma pierādījumam". Es tagad gribētu tajā ieviest skaidrību. Es gribētu jums ko pateikt.

Es ticu, ka tad, kad cilvēks pieņem Kristu, viņš saņem daļu Svētā Gara. Jo Jēzus teica Mateja 12. nodaļā, 5. nodaļā un divdesmit... 24. pantā Viņš teica... Nē, es domāju, ka tas ir Sv. Jāņa 5:24. Viņš teica: "Kas Manus Vārdus dzird un tic Tam, Kas Mani sūtījis, tam ir Mūžīgā Dzīvība". Lūk, ir tikai viena Mūžīgās Dzīvības forma. "Un tas nenāk tiesā, bet no nāves ir iegājis Dzīvībā".

93 Un, lūk, es domāju, ka neviens nevar pats sevi aicināt; Dievam viņš ir jāaicina. Un, ja Dievs viņu patiešām ir aicinājis... Un mēs zinām, brāļi, ka ir daudz cilvēku, kuri ir iemanījušies un domā, ka Dievs ir viņus aicinājis, taču viņu dzīve ātri...kļūs redzama, jūs ieraudzīsiet. Bet, ja tevi aicina Dievs, un kā vēl! Tu esi un tu būsi tur, un tu stāvēsi tur, zini to. Un tad, ja... Lūk, tā nav baptistu mācība. Jūs to zināt.

Jo, tāpēc, ka es neticu, ka paspieda roku un saņēma Mūžīgo patvērumu un tamlīdzīgi. Es-es tam vispār neticu. Ja viņiem labpatīk tam ticēt, lūdzu. Es tomēr teikšu, ka viņi ir mani brāļi.

94 Šajā rītā, ja es palūgtu gabalu pīrāga (ir jau gandrīz pusdienlaiks), varbūt man patīk ķiršu, bet jums ābolu, taču mēs abi divi ēdam pīrāgus. Tāpēc nav nekādas atšķirības, kamēr mēs ēdam pīrāgus.

Tāpat mēs arī ticam. Ja tu gribi būt par 'Vieninieku', esi 'Vieninieks'; ja tu gribi būt Dieva Asamblejā, tad esi Dieva Asamblejā. Ja jūs gribiet būt par baptistiem, prezbiteriešiem, par ko vien vēlaties, tad esiet tur Kristietis. Saprotiet?

Izpētiet to priekš sevis, bet neplosiet viens otru. Tāpēc, ka visi šie sīkumi sasaistās kopā. Tā tas ir. Viņi visi sasaistās kopā un atved pie vienas un tās pašas vietas.

Un nav svarīgi, ko mēs darām, cik daudz brīnumu mēs varam paveikt, cik daudz kalnu mēs varam pārbīdīt, lai kas tur arī nebūtu; kamēr mēs nesāksim mīlēt, nevis izlikties, bet mīlēt viens otru. Kad mēs mīlam katru brāli, nav svarīgi, kādai draudzei viņš pieder, mēs viņu mīlam; nevis vienkārši sacīt, ka mīlam, zinot, ka tas ir reliģiozi, tas ir-"mums jau pienākas mīlēt". Bet tāpēc, ka mēs vienkārši mīlam viens otru; tad ir ilgpacietība, panesam viens otru.

Es domāju, Vēstījumā Kolosiešiem 3, kaut kur ap 9.-to... varbūt es ne... es varu kļūdīties ar panta numuru, taču tur tas ir pateikts. Pēc tam, kad mēs kļuvām par Kristiešiem, mums nav jāļaunojas. Redziet? Mums nevar būt ticība, kamēr mēs raugāmies uz cilvēka vaigu un godinām viens otru. Saprotiet, mēs nevaram to darīt, mums nebūs ticības. Mums ir jāatdod gods Dievam, Viņš ir jāgodā. Ticu maniem brāļiem, protams, tā ir mīlestība, taču cieņa un gods pienākas Dievam! Kas attiecas... Bet turiet ticību un uzticieties viens otram. "Un nemelojiet viens otram". Redziet? "Nerunājiet nepatiesību viens otram". Ja es šajā rītā jums saku: "Es jūs mīlu", tad tā tam arī ir jābūt. Ja nē, tad es esmu liekulis. Tieši tā.

95 Jā, brāļi, visādā ziņā... Tagad, brāli Tommij, es ceru, ka neesmu pārāk aizkavējis. Es... Brālim Tommijam būs kaut kas ko teikt, pēc minūtes. Bet es varētu sacīt, lūk, ko, būdams jūsu vidū...

Es tam ticu. Es ticu, ka Dievs Tēvs apēnoja jaunavu, sauktu par Mariju, un radīja viņā Asins šūniņu, no kuras izauga un piedzima Jēzus Kristus, kurš bija Dieva Dēls, telts, miesa, kurā Sevi ietērpa Dievs, parādot Sevi mūsu vidū. "Dievs bija Kristū, izlīdzinādams šo pasauli ar Sevi". Es ticu, ka tā Asins šūniņa tika satriekta Golgātā, lai tiktu piedoti mūsu grēki. Un Gars izgāja no Viņa un atgriezās uz Draudzes, lai Kristus, Svētais Gars; Kristus, Logoss [Vārds.—Tulk.], Svētais Gars caur kristību tagad būtu mūsos. Padarīdams mūs... Kristus sadalīja Pats Sevi, dodams Savu Dzīvību katram no mums, lai mēs, kā cilvēku grupa, varētu būt par Dieva Draudzi.

96 Ne tik sen...

Man ir nācies jāt uz zirga. Jūs to zināt. Mans Tēvs iejāja zirgus, ļoti meistarīgi. Un arī man nācās būt par jātnieku. Mēs ganījām lopus Arapaijo ielejā, kur ir Nemierīgā upe, aiz Arapaijo ganībām. Tajā Hereforda Asociācijas ganību ielejā. Un šajā ielejā fermeriem ir tik daudz zāles, ka viņiem pietiek barības. Ja rančo saražoja tonnu siena, tad jūs varējāt ganībās ganīt govi, tur Īst Parkā, un jūs varējāt ganīt govis tajās ga-... Tur augšā ir mani medību lauki. Es tur rančo biju cauru gadu. Es vēl braukāju uz Springu un Follu, kad esmu brīvs, un jāju ar zirgu pa šiem aplokiem, vienkārši, lai varētu pabūt tur, jo man patīk jāt. Šurpu un turpu pa šo ran-... pa šo ieleju, kur ir šie fermeri, kuriem ir tiesības tur ganīt savus lopus. Un pavasara laikā es esmu daudz reižu viņiem palīdzējis sadzīt lopus vienkop un dzīt tos.

Un tur pārdzīšanas vietās ir nožogojumi, lai viņi nevar iekļūt privātajā teritorijā, ejot cauri ganībām. Un jātnieks tur stāv un šos lopus skaita, kad viņi iet iekšā. Un es tur sēdēju daudz dienu, stundu pēc stundas; vēroju kā garām gāja

mistera Grimsa ganāmpulks, viņam bija 'diamant bar'; mūsējie bija 'turku treks'; un viņiem bija 'tripods', tieši tur tālāk aiz mums, un 'džefri' un tā tālāk. Pēc tam es pārmetu kāju pāri sedliem, kā daudzi no jums zina, un vēroju jātnieku, kā viņš tur stāvēja un skaitīja lopus.

Es ievēroju vienu lietu. Viņš nepievērsa īpašu uzmanību lopa marķējuma zīmei. Bet viņš skatījās tikai uz vienu-uz asins pazīmēm. Lai šis dzīvnieks būtu tīrasiņu herefordas, citādi tas nevarētu nonākt aiz šī nožogojuma, bet marķējuma zīme viņu nepadarīja īpaši atšķirīgu.

Un tāpat, es domāju, būs arī Tiesā. Viņš nedomā pētīt mūsu marķējuma zīmes, bet Viņš paskatīsies, vai esam iezīmēti ar Asinīm.

97 Un es pieļauju kļūdas, brāļi, un es esmu izdarījis daudz nepareizu lietu. Un ja kādreiz esmu pielaidis ko tādu, vai arī jūs esiet dzirdējuši, ka es kaut ko esmu piezīmējis vai pateicis, kas jūs ir kaut kā aizskāris, vai arī, ja es šajā rītā esmu pateicis kaut ko, kas jūs aizvainoja, es kā Kristietis lūdzu jūs, brāli vai māsa, piedot man. Es tā negribēju. Es tikai izklāstīju jums savu sirdi, lai jūs zinātu.

Ja ir vajadzīgs kristīt, tad jūs, brāļi, dariet to paši. Tas ir, es-es to nedaru. Ja es kristītu, tad es kristītu tā. Ne vieni, ne otri no jums to nepieņem. Jūs varat pieņemt tādu cilvēku, tāpēc, ka viņš tika kristīts Tēva, Dēla un Svētā Gara Vārdā, un tanī pašā laikā bija kristīts arī Kunga Jēzus Kristus Vārdā. Tāpēc, ja es kādu kristītu... taču es to vēl neesmu darījis. Es kristu tikai pats savā draudzē, tas ir, tikai tur. Un cilvēki manā draudzē ir kristīti šādi. Un, ja palūkotos atpakaļ, tad tas ir vecs misionāru rituāls, vecs baptistu misionāru rituāls. Un tagad, ja... Lūk, kas.

98 Es ticu Dievišķajai dziedināšanai. Es ticu Svētā Gara kristībai. Es ticu runāšanai mēlēs Svētajā Garā. Es ticu katrai dāvanai, ko Dievs ir devis priekš Savas Draudzes. Es simtprocentīgi esmu par tām. Bet es domāju...

Bet es neesmu par viltus dziedināšanām, kādu šodien ir tik daudz mums apkārt. Šeit es gribētu izteikt aizrādījumu. Pirms kāda laika bija viens brālis... Nē, tas nebija Tommijs Hikss, kuru es uzskatu par sev dārgu brāli un patiesu Dieva kalpu. Tas bija cits cilvēks un citā zemē, un tajā zemē bija... Viņš visu laiku bija vienkārši "Dievišķais superdziedinātājs! Dievišķais superdziedinātājs", kaut kas tamlīdzīgs.

Un es saņēmu vēstuli pēc tam, kad šim cilvēkam bija... no luterāņu draudzes. Un, lūk, mans sekretārs apstiprinās, tā ir mapē. Es nenosauktu šī cilvēka vārdu, jo tas nebūtu kristīgi. Kaut gan es nepiekrītu viņa idejām, bet viss ir kārtībā. Es viņu mīlu. Viņš ir mans brālis.

99 Taču aizgāja tik tālu, ka viņiem bija vienkārši kaut kāda sensācija vai kaut kāds safabricējums, vai kaut kas tamlīdzīgs. Un tas, tas nav labi, brāļi. "Miesas vingrinājumi maz ko dod".

Un tā, šis luterāņu kalpotājs uzrakstīja šim kalpotājam vēstuli. Viņš rakstīja: "Jūs, amerikāņu evaņģēlisti, kas braucat šurp ar visu to jūsu superdziedināšanu priekš katra!"

Tas izklausās kā buķetīte priekš manis, bet Dievs zina, ka es uz to

neskatos. "Bet",-viņš sacīja,-"kad mazā Debora Stedskļū nomira, šis bērns, un viņas māte tajā dienā stāvēja tur Indi-... Kalifornijā, kur nomira šī meitenīte un bija auksta. Un redzēja... ielika šo bērniņu brāļa Branhama rokās, un viņš tur stāvēja un lūdza par viņu. Un meitenīte sāka brēkt un spārdīties ar kājiņām; un atdeva viņu atpakaļ mātei".

100 Tāpat viņš zināja arī par meksikāņu gadījumu, kurš ir apstiprināts ar dokumentiem, kas atrodas pie Pilnā Evaņģēlija Biznesmeņiem. Jums ir jābūt kaut kam, daktera apstiprinātam. Kad šis mazais meksikāņu puisēns tajā rītā pulksten deviņos nomira, bet bija jau vienpadsmitā vakara stunda. Ārsts izrakstīja miršanas apliecību. Brālis Espinoza, kuru daudzi no jums, no Dieva Asambleju brāļiem, pazīst, tieši viņš saņēma šo apliecību no daktera, ka puisēns ir miris.

Bet es ieraudzīju vīziju virs šī ļaužu pūļa; kad divdesmit tūkstoši katoļu nāca pie Kristus Mehiko pilsētā.Es teicu: "Pagaidiet, neaiztieciet. Es nezinu, šis mazulis... Es tikko kā redzēju vīziju".

Un tur bija Billijs, arī mēģināja, un trīsdesmit vai četrdesmit palīgu nespēja noturēt šo sievieti, kura centās iespraukties lūgšanu rindā ar šo jaundzimušo. Viņa būtu līdusi arī caur viņu kājām, kā vien iespējams. Un tā, es beidzot aizsūtīju Džeku Moru nokāpt lejā. Es teicu: "Ej, palūdz par to".

Pēkšņi es ieraudzīju smaidošu meksikāņu mazuli. Es sacīju: "Pagaidi mazliet. Atnes viņu šurp". Saprotiet? Un, kad es uzliku savas rokas uz šīs segas... Bet visu dienu lija lietus. Un viņi tur stāvēja jau no paša agra rīta, bet tas bija ap vienpadsmitiem vakarā. Un uzliku savas rokas uz mazā bērniņa. Viņš sāka spārdīties ar kājiņām un spalgi brēkt. Un viņi sāka skaļi kliegt.

101 Un tā, pēc tam viņi aizgāja un dabūja miršanas apliecību. Aizgāja pie daktera, un dakteris sacīja: "Es apliecinu, ka šis jaundzimušais nomira šorīt pulksten deviņos. Viņš mira no pneimonijas". Redziet? Un tāpēc tad tas-tas-tas viss ir pareizi. Viņi ir apliecināti. Tam ir jābūt.

Mums vienmēr ir jābūt godīgiem un uzticamiem visā. Nedariet kaut ko... Vienkārši lai ir kā ir. Lai... Dievam nav vajadzīgs kāds, kāda palīdzība. Saprotiet, Viņš ir Dievs.

102 Tad viņš pateica, lūk, ko: "Bet, kad šī māte piezvanīja brālim Branhamam uz Ameriku un raudāja pie telefona 'Atbrauciet šurp un atdzīviniet manu meitenīti!' un Savienoto Valstu valdība..."

Viņas vīrs ir armijas kapelāns. Bet jūs visi pazīstiet Jūliusu, daudzi no jums pazīst; uzrakstīja grāmatu "Pravietis apmeklē Āfriku".

Un šī nabaga norvēģu māte raudāja, skaļi lūdzās: "Brāli Branham, es biju tur, kad tas jaundzimušais atgriezās dzīvē!" Teica: "Mēs ticam, ka jūs esiet... Kristus kalps". Teica: "Atbrauciet, uzlieciet rokas manai meitiņai un būs dzīva". Tikko bija mirusi no pneimonijas; noslimoja četras vai piecas stundas.

Bet šie cilvēki bija tur apkārt, kliedza un vaimanāja, un lēkāja, runāja: "Dievs viņu augšāmcels! Dievs viņu augšāmcels!" Un sacīja...

Un Amerikāņu Avio-... vai arī, nē, nevis Amerikāņu Aviolīnijas.

Savienoto Štatu Armija bija gatava mani nogādāt turp un atpakaļ ar reaktīvo lidmašīnu pa vienu dienu.

103 Un es sacīju: "Pirms es braukšu, ļaujiet man uzzināt Kunga gribu". Un tā, es lūdzu Dievu divas dienas. Bet tas ārsts laipni atļāva, lai bērns tur gulētu. Pēc tam no rīta es pamodos un devos uz virtuvi. Es paskatījos, tur bija vienkārši Gaisma, tik pat liela kā tā gaisma, virzījās pa apli, sacīja: "Neaiztiec to. Neaizliedz. Tā ir Kunga roka".

Es aizskrēju un piezvanīju uz to valsti, piezvanīju un teicu: "Es-es nevaru atbraukt".

Un šis luterāņu kalpotājs vaicāja: "Kāpēc jūs negaidiet, kamēr nesaņemsiet skaidru un konkrētu lēmumu no Dieva, kā to dara brālis Branhams? Un tad jūs zināsiet, par ko runājat!"

104 Jā, lūk, kas ir, brāļi, ja mēs varētu neizdarīt pārsteidzīgus secinājumus; un gaidītu, un saņemtu skaidru lēmumu no Dieva.

Bet tas viss šeit, šie dziedināšanas centri, kuri neko nezina par Dievu.

Es ticu, ka Dievišķā dziedināšana balstās uz principa, ka jums no sākuma ir jānāk pie Dieva, un jāatdod Viņam sava sirds, un jāmazgā sava dzīve Jēzus Kristus Asinīs, un tad Dievs sāks strādāt ar jums un jūs dziedinās. Tieši tā, kā šis brālis sacīja par to sievieti, par kuru viņš tur lūdza, par šo Dieva svēto.

105 Savā dzīvē es esmu izdarījis daudz kļūdu. Es daudz ko esmu darījis nepareizi. Iespējams, ka es, ja vēl ilgi dzīvošu, izdarīšu vēl vairāk. Iespējams, ka dažas no tām kļūs par piedauzības akmeņiem jūsu ceļā. Es ceru, ka jūs man piedosiet.

Es lasīju par Ābrahāmu, kādas viņam gadījās krišanas. Kā var būt, ka viņš ko tādu darīja; viņš šaubījās par Dievu; un viņš sameloja par savu sievu; un tamlīdzīgi. Bet, kad Romiešiem 4 par viņu tika uzrakstīts Dievišķais komentārs, viņa kļūdas netika pieminētas, bet bija teikts: "Ābrahāms nešaubījās, nepagura" ticībā... "bet stāvēja stiprs". Visas viņa kļūdas bija aizmirstas, kad tika rakstīts Dievišķais komentārs par viņa dzīvi. Kur viņš paklupa, nebija pat pieminēts. Viņa kļūdas netika pieminētas.

Un arī es ceru, brāļi, ka tad, kad tanī Dienā tiks nolasīts mans komentārs, ka Viņš arī no manējā izdzēsīs, un neatcerēsies par to. Es ceru, ka jūs arī. Lai Dievs jūs svētī.

106 *[Brālis Timmijs Hikss sniedz komentāru, pēc tam lūdz. Sapulce slavē Kungu, pēc tam dzied "Es mīlu Viņu". Brāļi apskauj cits citu, un arī māsas apskauj viena otru. Pēc astoņām minūtēm brālis Branhams atgriežas pie mikrofona.—Red.]*

107 Ja es ko tādu varētu ieraudzīt notiekam pa visu pasauli, tad es sacītu: "Kungs, ļauj tavam kalpam aiziet ar mieru!"

www.messagehub.info

Svētrunas

William Marrion Branham

"...kad skanēs septītā eņģeļa balss..."

Atklāsmes 10:7